

Secerand furtuna

de Joe Crews

CUPRINS

Capitolul 1 Laodiceea – un amestec nesfant

Capitolul 2 Identificand indoielile

Capitolul 3 Fisurile si infiltrarile lumii

Capitolul 4 Noua teologie si cernerea

Capitolul 5 Timpul unor emisiuni serioase

Capitolul 6 Apostazia asteapta in culise

Capitolul 7 Atacurile „Noii teologii”

Capitolul 8 Lupta lui Satana impotriva desavarsirii

Capitolul 9 Introspectie realista asupra defectelor noastre

Capitolul 10 Timpul pentru vestirea marturiei

Capitolul 11 Fricosii si neglijentii cernuti afara

CAPITOLUL 1

LAODICEA - UN AMESTEC NESFANT

Ai fost vreodata in fata unei dileme? Iata, asa ma gasesc eu in acest moment. Timp de 38 de ani am predicat aceasta solie minunata, si am invitat oamenii sa vina ca sa aiba parte de bucuriile familiei lui Hristos. Nici o lucrare nu poate sa aduca satisfactii si rasplatiri mai mari. In ultimii 20 de ani, am petrecut timpul din plin, in lucrarea de evanghelizare si prin harul lui Dumnezeu, 200 de suflete au fost convertite in fiecare an pentru Imparatia Lui; si aceasta numai din campaniile publice de evanghelizare. A fost o mare bucurie pentru mine sa observ cum Duhul Sfânt transforma vietile celor pe care El le-a condus sa participe la aceste adunari. Alte mii de persoane au fost castigate prin lucrarea cu literatura, radio si televiziune ale organizatiei Amazing Facts. Si eu sper sa continui aceasta lucrare pana la venirea lui Isus.

Dar, sa ne intoarcem la dilema mea. Nu stiu ce trebuie sa fac pentru acei care sunt membrii bisericii ramositei. O mare parte din lucrarea mea este indreptata spre evanghelizare publica si castigarea de noi suflete, la adevar. Doar o carte din cele 36 de carti scrise de mine, se adreseaza adventistilor de ziua a saptea, in mod deosebit. Toate celelalte sunt scrise in special pentru public, ca ei sa afle despre soliiile doctrinale si profetice pe care le detinem. Evident, in aceasta carte ma adresez in special celor care sunt deja in biserica, si s-au predat lui Isus.

Campaniile de evanghelizare m-au purtat in sute de biserici, unde am avut ocazia de a ma imprieteni cu mii de credinciosi din Statele Unite si Canada. A fost o experienta care ne-a incalzit inimile. Desigur, ca am putut sa observ multe din problemele spirituale cu care se lupta comunitatea, se lupta sa le depaseasca. Inima mea este cu ei. Nu se afla in lume un popor mai bun decat acei care apartin bisericii profetice din timpul sfarsitului, Nu exista nici un alt grup pe care Satana sa-l urasca cu atata intensitate. El este manios pe biserica si pe urmasii ei, pentru ca ei pazesc poruncile lui Dumnezeu si au marturia lui Isus.

Chiar daca cartea Apocalipsei numeste biserica noastra ca fiind "ramosita", totusi i se mai aplica si un alt nume in contextul celor sapte biserici profetice. Ultimei biserici dinaintea revenirii lui Isus, i s-a dat numele semnificativ : "Laodicea." Noi nu am negat niciodata legatura noastra istorica fata de aceasta manifestare finala a poporului lui Dumnezeu. In acelasi timp nu am fost prea dispusi de a accepta caracterizarea. atat de reala, facuta de apostolul Ioan. El descrie aceasta biserica, ca fiind un amestec ciudat de firesc si spiritual. Orbita aparent prin situatia ei de compromis, pare incapabila sa recunoasca natura ei adevarata, dezgustatoare, in starea de incropire.

"Stiu faptele tale: ca nu esti nici rece, nici in clocot. O, daca ai fi rece sau in clocot! Dar, fiindca esti caldicel, nici rece, nici in clocot, am sa te vars din gura Mea. Pentru ca zici: "Sunt bogat, m-am imbogatit, si nu duc lipsa de nimic", si nu stii ca esti ticalos, nenorocit, sarac, orb si gol, te sfatuiesc sa cumperi de la Mine aur curatit prin foc, ca sa te imbogatesti; si haine albe, ca sa te imbraci cu ele, si sa nu ii se vada rusinea goliciunii tale; si doftorie pentru ochi, ca sa-ti ungi ochii, si sa vezi." Apocalipsa 3:15-18.

Cat de binecuvantati suntem ca avem aceasta prezicere divina, despre cursele pe care Satana le va folosi in mod deosebit impotriva noastra in aceste zile din urma. Noi nu am fost doar avertizati, ci am fost si asigurati ca Dumnezeu doreste sa ne ofere remediul divin pentru starea aceasta care are potential de distrugere. El ofera alifie pentru ochi, ca sa invingem orbirea; haine albe ca sa fim imbracati si aur ca sa iesim din starea de saracie. Cu alte cuvinte, nimeni, in realitate nu trebuie sa ramana in starea de incropire, ca laodicean. Martorul credincios spune:

"Eu mustru si pedepsesc pe toti aceia, pe care-i iubesc. Fii plin de ravna dar, si pocaieste-te! Iata Eu stau la usa si bat. Daca aude cineva glasul Meu si deschide usa, voi intra la el, voi cina cu el si el cu Mine." Apocalipsa 3:19.20.

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult in aceste versete, este ca Dumnezeu iubeste Biserica Laodiceea, desi ea se amageste pe sine si are o credinta impartita. Isus apeleaza la biserica, sa se intoarca si sa accepte tratamentul Lui pentru toate suferintele ei. Intr-un limbaj simplu si clar, Isus spune: "Pocaieste-te si deschide-Mi usa ca sa vin in inima ta." Gasim aici puterea de cumparare ca sa obtinem toate remediile necesare unei vindecari complete. Persoana lui Isus primita in inima va aduce neprihanire, credinta si Duh Sfânt. Cei care au fost nenorociti, saraci, orbi si goi, traiesc acum experienta biruintei, care ii indreapta in cele din urma, sa stea alaturi cu Tatal pe tronul Lui. Ce viitor minunat!

Va rog sa notati ca solia catre Laodiceea este o chemare la pocainta si "a deschide usa" lui Isus. Dar care sunt motivele pentru care trebuie sa ne pocaim? Evident, ca acei care sunt cuprinsi in aceasta descriere, ca fiind *amortiti* spiritual, nu recunosc ca sunt pacatosi, Ei pretind ca sunt bogati si nu au nevoie de nimic! Apa calduta produce relaxare nervoasa si omul devine somnolent. Laodiceenii nu sunt constienti de starea lor disperata si pierduta. "...si nu stii ca esti ticalos, nenorocit, sarac, orb si gol." Apocalips 3:17. Aceasta este problema reala a Laodiceei. Ea nu poate sa vada. Partea cea mai tragica, din starea lumeasca a bisericii, este ca nu isi recunoaste starea ei nenorocita. Ea este multumita de felul cum merg lucrurile. Subiecte simple si de ordin general trec pe langa urechea laodiceenilor fara a lasa cea mai mica impresie. Carti si articole au fost scrise in legatura cu nevoia de pocainta din aceasta atitudine de somnolenta, pe care Dumnezeu o detesta. Noi observam ca situatia se inrautateste. De ce? De ce nu i s-a dat soliei nici o atentie? Am analizat multe din apelurile scrise in publicatiile noastre si sunt prezentate in mod minunat. Dar studiindu-le nai profund, am descoperit ca aproape nici una nu arata motivele pentru care avem nevoie de pocainta. Deodata, am inteles de ce exista atat de putine raspunsuri la aceste apeluri. Acele apeluri elocvente de a te intoarce din pacat, nu primesc raspuns pentru ca laodiceenii nu pot sa vada. Ei sunt incapabili de a discerne pacatul. Termeni vagi ca "pacat" nu sunt luati in considerare. Ei au nevoie ca pacatul sa fie definit, descris si delimitat. Prea des consideram ca Duhul Sfânt va prelua si invata detaliile, daca noi vom prezenta doar apeluri generale.

Am cercetat mai profund in Spiritul Profetic si am descoperit ca sora White a adus mustrari serioase impotriva celor care nu transmit marturia in mod corect si cu curaj, si nu numesc pacatul pe numele lui adevarat. Atunci am inceput sa realizez ca in aceste clipe finale de proba, Dumnezeu asteapta ca strajerii sa sune din trambiti, avertizand prin note atat de clare incat chiar un laodicean orb si adormit sa inteleaga mesajul. Cand poporul este adormit, se cer deseori stimulenti puternici ca sa fie scuturati si adusi la realitatea deplina.

Cat este de serioasa starea laodiceanului? Si cat este de importanta lucrarea de trezire a sfintilor adormiti? Sora White scria:

"Marturia Martorului credincios nu a fost luata in considerare nici pe jumatate. Marturia solemnă de care depinde viitorul bisericii a fost foarte puțin apreciată, dacă nu chiar în întregime respinsă. Aceasta marturie trebuie să conducă la pocainta adâncă, și totii care o primesc în adevăr, vor asculta de ea și vor fi curățiti." Testimonies, Vol 1 pag.181.

Desigur ca nu avem nevoie de cuvinte mai tari decat acestea ca sa ne impresioneze cu necesitatea unei intelegeri corecte a soliei. Urgenta chemarii repetate "striga tare si nu te lasa " si "numeste pacatul pe numele lui adevarat", arata ca o marturie cu o directie foarte precisa trebuie sa apara in biserica.

Ce inseamna a numi pacatul pe numele lui adevarat? Inseamna a declara cu curaj ca adulterul este pacat, furtul este pacat...? Daca este asa, atunci fiecare pastor adventist din lumea intreaga, a predicat cu credinciosie solia catre Laodiceea, dea-lungul istoriei noastre. Totusi, sora White arata ca in timpul cand dansa traia, astfel de pastori erau "putini la numar. " (Testimonies, Vol-5, pag. 300) Este o situatie mai buna in prezent? Este marturia adevarata prezentata in toata biserica? Daca este asa, de ce a inceput "zguduirea" cu mult timp inainte? Sora White spune: "Se vor ridica unele persoane impotriva soliei si aceasta va provoca o zguduire in mijlocul poporului lui Dumnezeu." Scrieri timpurii, pag.270.

Sa luam aminte. Nimeni nu se ridica in biserica impotriva pastorilor care identifica adulterul ca

pacat, minciuna si calcarea Sabatului le numesc pacate. Nimeni nu va face aceasta. Toti din biserica asteapta ca strajerii sa predice impotriva unor astfel de rele si le vor numi pacate.

Nu este clar pentru toti dintre noi ca motivul multor proteste impotriva marturiei adevarate cuprinsa in solia catre Laodiceea, este ca ea nu defineste doar pacatul, ci il leaga direct de cei care il comit, din biserica? Serva Domnului scria:

"Ei doresc sa li se vorbeasca cuvinte placute. Si daca sunt atinse faptele rele ale membrilor, ei se plang de severitate si simpatizeaza cu cei care faptuiesc rele... Adevarul trebuie sa taie. Mi s-a aratat de ce pastorii nu au succes, pentru ca se tem sa nu raneasca simtamintele, se tem sa nu para nepoliticosi, si astfel coboara standardul adevarului..." Daruri Spirituale, Vol.2, pag.284.285.

Solia adevarata catre Laodiceea va declara, cu curaj, ca membrii bisericii au pacatuit si chiar institutiile bisericii. "Daca aceste rele, care aduc dezaprobarrea lui Dumnezeu, nu sunt corectate de membri, intreaga biserica este vinovata de ele." Review and Herald, Dec.23, 1890.

"O, daca vreodata un templu de pe pamant a avut nevoie de curatire, atunci institutiile din Battle Creek au aceasta nevoie, acum! Nu-L vei cauta tu pe Dumnezeu, in umilinta, ca sa poti transmite solia catre Laodiceea, intr-un limbaj clar si distinct? Unde sunt strajerii lui Dumnezeu, care vor vedea pericolele si vor avertiza poporul..." Striga tare si nu te lasa... arata poporului Meu nelegiuirile lui..." Marturii pentru predicatori pag.296.

"Ioan Botezatorul a muștrat pacatul atat la persoanele cu ocupatii umile, ca si acelor din clasele inalte. El a aratat adevarul in fata imparatilor si nobililor; fie ca il ascultau sau il respingeau. El a vorbit direct si cu seriozitate. Ioan a condamnat pe fariseii din Sinedriu, pentru ca religia lor consta doar din forme... El a vorbit cu Irod, cu privire la casatoria lui cu Irodiada, spunandu-i: "Este nelegal ca sa fii cu ea..." Solia pe care o predicam trebuie sa fie directa, ca si solia lui Ioan. El a condamnat pe imparati pentru nelegiuirile lor. El a condamnat trairea in adulter a lui Irod." Marturii Speciale, vol.2, pag.149-151.

Nu ma indoiesc ca unele persoane se vor plange ca aceasta carte nu este dupa placul lor. Nimeni n-a spus vreodata ca solia catre Laodiceea ii va face pe oameni sa se simta confortabil. Daca acest mesaj este netezit si rafinat pana ce este placut tuturor, atunci nu ar mai fi numit solia adevarata catre Laodiceea. Profetia arata ca "unii se vor ridica impotriva ei."

Inseamna, oare, ca mesajul adevarat va produce o separare? In adevar, efectul unei marturii atat de directe va produce o separare in cadrul poporului lui Dumnezeu.

Ascultati aceste cuvinte:

"Marturia cercetatoare a Duhului lui Dumnezeu va separa pe acei din Israel care au fost intotdeauna in lupta cu metodele aratate de Dumnezeu, prin care coruptia sa fie tinuta afara din biserica. Raul trebuie numit rau. Pacatele trebuie numite pe adevaratul lor nume." Testimonies, Vol.5, pag.676.

Dar, acum sunt din nou adus in fata dilemei mele. Cum poate cineva sa vorbeasca cu atata curaj despre pacate specifice, in biserica, fara sa fie acuzat ca ataca biserica? In definitiv, sunt multi tintasi din afara (si cativa din interior) care-si petrec timpul luptandu-se cu fratii si criticand conducerea. Desigur ca solia adevarata catre Laodiceea trebuie sa fie data din interiorul bisericii, nu din afara. Dar nu va fi oare respinsa si detestata de multi? Nimanui nu-i face placere ca pacatele lui sa fie aratate; si comunitatile ca si membrii toti sunt in mod egal sensibili la cenzura personala. Este acesta motivul ca am gasit atat de multe articole despre "marturia adevarata", carora le lipsea adevarata marturie? Solia trebuie data, pacatele trebuie sa fie descoperite, cu iubire si credinciosie.

M-am luptat si m-am rugat pentru aceste probleme reale. Cu cat am cantarit mai mult problema,

cu atat mai convins am ajuns. Ca orice alt pastor constient, pot vedea clar problema de baza, care deranjeaza, problema Laodiceei incropite. Ea nu este in totul lumeasca, altfel ar fi fost rece. Dar, nu este pe deplin in Hristos, pentru ca atunci ar fi fost fierbinte. Este un amestec - o consacrare pe jumătate a multora care au creat o atmosfera de letargie si nesiguranta.

Este necesar sa-mi iau raspunderea si sa scriu o carte care va avea indrazneala sa prezinte imaginea completa a compromisului cu lumea si adevaratele cauze ale acestuia? Simt ca Dumnezeu mi-a aratat problemele majore si urmarile tragice ale fenomenului pe care multi adventisti de ziua a saptea il cunosc ca fiind criza "noii teologii". Aceasta ii implica pe lucratorii laici, ca si pe pastori. Teama mea cea mai mare este ca colegii mei pastori - multi dintre ei dedicati si loiali - pot sa interpreteze gresit ideile mele, in special cand voi atinge anumite probleme care ii ataca indirect.

Nu doresc ca biserica pe care o iubesc, sa interpreteze gresit limbajul puternic, incisiv, pe care l-am considerat necesar, ca sa zguduie constiinta unei comunitati adormite.

Cand vei deschide aceasta carte, in capitolele urmatoare, te rog sa simti impreuna cu mine misiunea pe care cred ca Domnul mi-a incredintat-o. Eu iubesc biserica din care fac parte, pe membrii si pe conducatorii ei. Prin intermediul ei vom ajunge in Imparatie. Biserica este lumina ochilor lui Dumnezeu, obiectul griji si iubirii Lui, de pe pamant. Nimic din expunerile mele limitate, omenesti, nu trebuie sa fie interpretat ca injoseste sau dezonoreaza biserica, in vreun fel oarecare. Ma rog, ca dupa ce ai terminat de citit aceasta carte, sa iubesti biserica ramositei mai mult decat inainte, si sa urasti pacatele care o separa de Iubitul nostru Mantuitor,

Desi vom indrepta atentia asupra starii de incropeala si a compromisului, sunt totusi, doua probleme, care nu trebuie neglijate. Mai intai: Biserica este asemanata cu corpul omenesc, si orice ar afecta o parte din ea, va afecta si celelalte parti. Al doilea: Trebuie sa vedem problema Laodiceei ca o parte a unui mare program al lui Satan, de a submina biserica ramositei. Sunt multe cauze si efecte corelate, care opereaza in cadrul delicat, spiritual al corpului bisericii.

In capitolele urmatoare, am cautat sa analizez evenimentele desfasurate in biserica in lumina planurilor globale si scopurilor lui Satan. De ce incerca sa creeze anumite conditii intr-un departament al bisericii, cu scopul de a realiza planul lui impotriva bisericii, in intregime? Ce strategii cu o raza mare de actiune, a nascocit ca sa distruga treptat sistemele puternice de aparare ale acestei citadele a adevarului? A fost o experienta fascinanta si uneori inspaimantatoare, de a identifica manipularea diabolica a evenimentelor si circumstantelor din partea lui Satan, de a ajunge la finalul dorit. Nu este nici o indoiala ca el a facut multe incursiuni si a reusit intr-o oarecare masura, sa dilueze adevarul, dar toate fortele iadului nu pot triumfa impotriva bisericii viului Dumnezeu. Aceasta nu este doar o alta denominatiune. Este o miscare profetica, destinata sa restaureze adevarul prabusit de generatii, si aceasta biserica nu poate cadea. Chiar prin cuptorul teribil al asaltului final al lui Satan, se poate ca biserica sa para ca se prabuseste, totusi nu va cadea. Va supravietui si va birui. Si toti care vor ramane credinciosi in urma experientei ei de zguduire si cernere, vor birui. Rugaciunea mea este, ca prin expunerea operatiilor tactice ale lui Satan, sa fim pregatiti sa evitam cursele teribile care au fost si vor fi asezate pe cararea noastra.

CAPITOLUL 2

IDENTIFICAND INDOIELILE

V-ati gandit vreodata de ce sunt atat de multe discutii asupra indoielilor privind doctrina din cadrul bisericii ramositei, de astazi? De ce atat de multi pastori au abandonat credinta, dupa ce mai inainte s-au luptat cu probleme teologice privind sanctuarul, legea si Spiritul Profetic? Cateva comunitati au fost distruse de faptul ca grupuri mari s-au retras ca sa se organizeze in "biserici sociale" independente, cu standarde liberale si crezuri falsificate. Altii s-au alaturat unor biserici populare, care

tin duminica, si in care doctrina si standardele sunt aproape total ignorate.

Argumentele pe care acesti "neo-adventisti" le prezinta impotriva pilonilor istorici ai adventismului, sunt aceleasi pe care le-am auzit de cand am absolvit seminarul in 1947. In repetate randuri am auzit aceleasi obiectiuni stereotipe, de la adversarii Evangheliei, care au rezistat cu inversunare in adunarile publice de evanghelizare. Deseori am fost provocat, in mod deschis, de catre pastorii "Bisericii lui Hristos", ca sa ne angajam in discutii publice, asupra subiectelor: Sabatul, Sanctuarul si Ellen G. White. Uneori, in propriul meu cort de conferinte, ei s-au ridicat si au incercat sa-si expuna vederile lor contradictorii. Totusi nu am cunoscut niciodata un singur adventist de ziua a saptea, nici chiar cel mai slab din adunare, sa fi fost amagit de atacurile acestor dusmani ai credintei noastre.

Cu ani in urma, erau putine cazuri de apostazie, si aproape intotdeauna din alte motive, nu din indoieli in privinta soliei. Timp de multi ani, nu am intalnit vreun fost adventist care sa se fi alaturat altei biserici. Daca membrii paraseau biserica ramasitei, era din cauza atractiilor firii pamantesti, lumii sau diavolului, si nu din cauza ca au pierdut credinta in doctrina.

Marea intrebare dificila este aceasta: De ce este atata agitatie astazi, in mijlocul poporului nostru asupra acelorasi argumente obositoare, care nu au deranjat pe nimeni cu 40 de ani mai inainte? Am descoperit raspunsul la aceasta intrebare intr-un lant uimitor de texte. Biblia descrie clar cauzele indoielilor privind doctrina, confirmate si in Spiritul Profetic. Ioan, ucenicul iubit, defineste problema in mod perfect: "Ei sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume, si lumea ii asculta. Noi insa suntem din Dumnezeu; cine cunoaste pe Dumnezeu, ne asculta; cine nu este din Dumnezeu, nu ne asculta. Prin aceasta cunoastem duhul adevarului si duhul ratacirii." 1 Ioan 4:5,6.

Aceste cuvinte ne asigura ca **cei care se conformeaza lumii nu sunt capabili sa discerna intre adevar si eroare**. Abilitatea fina de a face deosebire intre contrafacere si adevar depinde de separarea noastra de tot ce este lumesc.

Pavel afirma acelasi principiu in Romani 12:2:

"Sa nu va potriviti chipului veacului acestuia, ci sa va prefaceti, prin innoirea mintii voastre, ca sa puteti deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea buna, placuta si desavarsita." Traducerea New International Version spune; "Atunci veti putea sa deosebiti si sa aprobati voia lui Dumnezeu." Va rog sa notati regula sanatoasa a Scripturilor, care cere **separare din lume, cu scopul de a intelege voia si sfatul lui Dumnezeu**.

Pavel scria astfel catre Corinteni: "Si noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca sa putem cunoaste lucrurile, pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Sau." 1 Corinteni 2:12.

Ai urmarit desfasurarea firului pretios al adevarului, in toate aceste texte? Nu putem sa intelegem lucrurile lui Dumnezeu, in timp ce primim spiritul lumii. Cele doua sunt incompatibile. Isus a adaugat piatra din capul unghiului la acest principiu divin: "Daca vrea cineva sa faca voia Lui, va ajunge sa cunoasca daca invatatura este de la Dumnezeu, sau daca Eu vorbesc de la Mine." Ioan 7:17.

Domnul insista ca o persoana trebuie sa "implineasca voia Lui", daca doreste sa recunoasca doctrina adevarata. Ce inseamna "a implini voia Lui"? Ioan scrie: "Nu iubiti lumea, nici lucrurile din lume. Daca iubeste cineva lumea, dragostea Tatalui nu este in el... Si lumea si pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, ramane in veac." 1 Ioan 2:15-17.

Nimeni nu poate sa treaca cu vederea faptul ca Ioan identifica pe cel care implineste voia lui Dumnezeu, ca fiind cel care nu iubeste lumea. Isus spune ca aceasta e singura cale prin care cineva poate sa recunoasca doctrina, daca este adevarata sau nu.

Legatura extraordinara dintre cauza si efect este sustinuta in scrierile sorei Ellen G. White.

Ea scria.:

"Mintile multora au fost intunecate si incurcate prin obiceiuri lumesti, practici lumesti si influente lumesti, incat toata puterea de a discerne intre lumina si intuneric, adevar si eroare, pare distrusa." Testimonies, Vol.5, Pag.62

Aceste fraze prind sensuri noi in lumina dezvoltarii curentului teologic din cadrul bisericii. Dupa invatatura Bibliei, vor exista intotdeauna, doua lucruri care vor fi impreuna - COMPROMISUL CU LUMEA si NESIGURANTA PRIVIND DOCTRINA. Acestea ne duc la unele intrebari foarte interesante. S-au observat acesti doi factori in biserica Adventistilor de ziua a saptea, recent, in ultimii ani? Avem motive sa credem ca un proces gradat de transformare spre conformare cu lumea, in randurile noastre, a grabit criza prezenta a "noii teologii" din mijlocul nostru?

Nimeni nu poate nega ca s-a produs o slabire a pozitiei noastre traditionale, care se opunea la ceea ce era lumesc. Sub influenta ucigatoare a televiziunii, stilul de viata adventist a fost in mod serios compromis si a primit o puternica lovitura. Practici care erau de neacceptat si de netolerat in biserica adventistilor de ziua a saptea, nu mai sunt considerate acum, probleme de loialitate. In majoritatea cazurilor, biserica nu a facut schimbari oficiale in pozitia ei, dar standardele au fost coborate si pierdute prin neglijare. Ele au ramas in anele oficiale ale denominatiunii, dar procentul de pastori, administratori si evanghelisti care le predica si le sustin in fata adunarii, a scazut in fiecare an. In imbracaminte, dieta, zecime, vizionarea filmelor, folosirea cafelei, modul de a pazi Sabatul, si divortul, s-a produs o slabire accentuata a convingerilor.

Stiu foarte bine argumentele care se folosesc pentru apararea inclinarii si deplasarii catre lume. "Societatea este in schimbare", ne spun ei, "si noi trebuie sa facem transformari in propriul nostru stil de viata, ca sa putem ajunge cu Evanghelia la cei din jurul nostru. "Este foarte clar ca schimbari extraordinare s-au produs in cultura noastra, si avem nevoie sa adaptam metodele noastre de prezentare a soliei. Totusi imi dau seama ca unele aspecte interne nu trebuie sa se schimbe niciodata. Ma tem ca in numele progresului, noi dam la o parte ceea ce se numeste adevar, care nu a fost niciodata in intentia lui Dumnezeu sa fie modificat sau la care sa se renunte.

Cand vad pe tinerii adventisti inghesuindu-se in sali de spectacole, si pe parintii lor vizionand filme de groaza si actiune, cand vad expunerea bijuteriilor si imbracaminte lipsita de modestie, in biserica, cand aud ritmul muzicii Babilonului de la amvon; cand vad ca procentul divorturilor, in cadrul adventistilor de ziua a saptea, este egal cu cel din lume - dati-i orice nume doriti, dar nu-l numiti progres.

Adevarul trist este ca noi, ca biserica, ne-am complacut in a tolera fortelor interioare care au sabotat, literal, principiile doctrinei advente, pe care le-am aparat in anii trecuti. Neglijand verificarea materialului din publicatiile noastre oficiale, am plantat, astfel, unele din semintele dilemei doctrinale prezente.

Cresterea influentei articolelor si predicilor care au subminat, cu subtilitate, adevarul istoric, si prezentarea unor crezuri diferite au accelerat strecurarea compromisului intr-un ritm galopant, in interiorul bisericii. Din nefericire, tineretul, care este deja sub presiune considerabila de a se compromite (si care are nevoie de incurajari deosebite ca sa ramana hotarat) a ajuns tinta influentei de libertinism. Dar indiferent de cand si cum a inceput, a patruns, acum, in toate departamentele vietii bisericii. Si ce a fost prezis despre rezultatul la care va ajunge biserica? Cauza a fost urmata imediat de efect. **Am semanat vant si acum seceram furtuna.** Printr-o incredibila lipsa de curaj in a trasa liniile de demarcatie si a tine cu fermitate la standarde, am diminuat principiile minunate, care constituiau, candva, puterea si caracterul unic al bisericii noastre. Dar consecinta cea mai serioasa a acestei aventuri sentimentale cu lumea, a fost tocirea puterii de perceptie spirituala. Acum este timpul secerisului si

recolta de furtuna a smuls brazde adanci, distrugand mai mult decat am indrazni sa admitem; si, nu se va opri aici. Daca nu vom aduna suficient curaj si putere de a ne intoarce acolo unde Dumnezeu a trasat linia de demarcatie, devastarea va continua.

Cuvantul inspirat ne-a aratat ca daca ne conformam lumii, nu vom fi capabili sa recunoastem adevarul. Conformarea cu obiceiurile lumii, deschide usa indoielii privind doctrina si aduce nesiguranta in credinta.

S-a intamplat aceasta? Stim ca raspunsul este afirmativ. Unele din comunitatile noastre sunt la fel de prinse in "noua teologie", dupa cum sunt in mrejele lumii.

Nimeni sa nu fie surprins cand va descoperi ca cele doua conditii sunt prezente impreuna, in biserica, chiar acum. Aceasta situatie va continua sa existe pana cand cernerea va pune capat. Mereu si mereu, sora White ne-a descris grafic incredibila rarire a randurilor, dupa aparitia persecutiei. Daca vrei sa revizuiesti problema si rezultatele ei, te rog sa iei in considerare urmatoarele fraze, care ne uimesc, si contextul lor. In fiecare din aceste paragrafe binecunoscute, sora White defineste parasirea bisericii, ca fiind rezultatul "conformarii" cu lumea, sau "unirea cu lumea".

*"Se apropie timpul cand incercarea va veni pentru fiecare suflet. Pazirea sabatului fals va fi impusa. Disputa va fi intre poruncile lui Dumnezeu si poruncile oamenilor. **Cei care au cedat pas cu pas cerintelor lumii si s-au conformat obiceiurilor lumesti, vor ceda, atunci, in fata presiunilor, in loc sa suporte batjocura, insulte, inchisoare si moarte. Atunci aurul va fi separat de zgura. Evlavia adevarata se va deosebi de cea falsa si superficiala. Multe stele pe care le-am admirat pentru stralucirea lor, se vor stinge in intuneric. Cei care si-au insusit podoabele sanctuarului, dar care nu sunt imbracati cu haina neprihanirii lui Isus, vor apare atunci, in rusinea goliciunii lor."** Profeti si Regi, pag.188*

"Trebuie sa spun ca traим in timpul cel mai solemn. In ultima viziune care mi s-a dat, am vazut faptul surprinzator ca doar o mica parte a celor care marturisesc acum adevarul, vor fi sfintiti prin el si mantuiti. Multi se vor ridica deasupra simplitatii lucrarii. Ei se vor conforma obiceiurilor lumii, vor indragi idolii si vor ajunge morti spiritual." Testimonies, vol.1, pag. 608. 609.

"In timp ce furtuna se apropie, un numar mare dintre cei care au marturisit credinta in intreita solie ingereasca, dar care nu au fost sfintiti prin ascultarea de adevar, vor parasi pozitiile lor si se vor alatura in randurile opozitiei. Prin unirea cu lumea si impartasind spiritul ei, aceste persoane au ajuns sa priveasca problemele intr-o lumina falsa; si cand vine incercarea, ei sunt gata sa aleaga calea usoara si populara. Barbati talentati si cu o prezenta placuta, care, candva s-au bucurat de adevar, acum folosesc capacitatile lor sa insele si sa rataceasca sufletele. Ei au devenit dusmanii cei mai aprigi, ai fostilor lor frati. Cand credinciosii care pazesc Sabatul, vor fi adusi inaintea curtilor de judecata, ca sa raspunda pentru credinta lor, aceia care au apostaziat vor fi agentii cei mai capabili ai lui Satan, care vor reprezenta in mod gresit credinta, vor acuza si prin rapoarte false si insinuari, vor agita pe conducatori impotriva lor. "Marea Lupta, pag.608.

"Lucrarea pe care biserica a neglijat sa o faca in timp de pace si prosperitate, va trebui sa o faca intr-o criza teribila, in conditiile cele mai descurajatoare si amenintatoare. Avertismentele legate de conformarea cu lumea, care au fost tinute sub tacere sau neglijate, trebuie sa fie date in timp de grozava opozitie din partea dusmanilor credintei. Si in acel timp, clasa superficiala si conservatoare, a carei influenta a intarziat progresul lucrarii, vor renunta la credinta si vor lua locul alaturi de vrajmasii ei declarati, catre care simpatiile lor erau de mult indreptate. Acesti apostaziati vor manifesta atunci dusmania lor cea mai inversunata, facand tot ce le sta in putere ca sa apese si sa batjocoreasca pe fostii lor frati si sa starneasca indignarea multimilor impotriva lor. Aceasta zi este intr-un viitor foarte apropiat." Testimonies, Vol.5,pag.463.

"Acei care se unesc cu lumea, primesc caracterul lumii si sunt pregatiti sa primeasca semnul

fiarei. Acei credinciosi care nu se incred in puterile lor, ci vin in umilinta inaintea lui Dumnezeu, curatindu-si sufletele prin ascultarea de adevar - primesc caracterul ceresc si sunt pregatiti sa primeasca sigiliul lui Dumnezeu pe fruntile lor'. 'Testimonies, Vol.5, pag.216.

Vedem, deci, rezultatul final al programului gradat care devoreaza, in mod literal, puterile vitale ale bisericii. Cuvintele profetiei ne arata ca inclinarea catre lume si pierderea credintei, care o insoteste, vor face ca o "mare parte" sa renunte complet la credinta lor. Picaturile care le vedem acum, se vor transforma. intr-un torent de apostazie. Indoiala spirituala, confuzia doctrinala si apostazia urmeaza inevitabil dupa daramarea zidului de separare dintre biserica si lume.

Putem acum, sa asociem tema puternica, comuna a adevarului care se repeta si reiese din afirmatiile Bibliei si Spiritului Profetic? Ar trebui sa fim orbiti ca sa nu vedem si sa intelegem sensul real; si acestea sunt exemple simple din sutele care se pot cita.

Probabil ca elementul cel mai socant din aceste relatari inspirate, este descoperirea numarului celor care vor apostazia. **O mare majoritate a credinciosilor vor abandona credinta si vor renunta la Sabat.** Uimitor, nu este asa? Care este planul de lupta al lui Satan, prin care sa verse in biserica, aceasta cupa cu otrava?

CAPITOLUL 3

FISURILE SI INFILTRATIILE LUMII

Aceasta problema este foarte clar explicata cand citim sfatul lui Dumnezeu. Satan a inceput, cu siretenie, sa introduca printre credinciosi, compromisuri care erau foarte aproape de hotarul liniei de demarcatie, si astfel au atras cu usurinta pe cei care au neglijat studiul personal. Cand aceste devieri camuflate s-au stabilit printre membrii, spartura s-a largit treptat si s-a ingaduit si mai multa colaborare cu lumea.

Sora White spune:

"Schimbarea in starea ei spirituala s-a facut gradat si aproape pe neobservate- In timp ce cauta laudele si prietenia lumii, credinta ei a slabit, zelul era intr-o stare de lancezeala, devotiunea ei fierbinte a fost inlocuita de o formalitate moarta. Fiecare pas de inaintare spre lume inseamna un pas mai departe de Dumnezeu." Testimonies, Vol.5, pag.240.

Pentru ca schimbarile erau intotdeauna la hotarul liniei de demarcatie, pastorii au sovait in a le trata, de teama ca vor fi etichetati ca legalisti si judecatori. Cu scopul de a asigura tacerea strajerilor de pe ziduri, Satan a planuit o campanie de pregatire, ca orice pastor care ar incerca sa discute aceste probleme, sa fie considerat dusman al indreptarii prin credinta. Cu multa iscusinta, Satan a introdus treptat, printre pazitorii Sabatului, conceptia subtila ca orice preocupare legata de o stricta ascultare, inseamna legalism. Multi pastori credinciosi au inceput sa se simta vinovati cand predicau despre sfintire, si o schimbare ciudata a inceput sa altereze tipul predicilor din Sabat, care erau prezentate in comunitatile adventiste. Solii din ce in ce mai putine la numar, aveau ca subiect responsabilitatea crestinului in trairia unei vieti in ascultare de legea lui Dumnezeu. Nu dupa mult timp, legea care este transcrierea caracterului lui Isus, a ajuns sa fie considerata dusmanul indreptarii prin credinta. Unii dintre teologii renumiti, au inceput sa nege definitia biblica a pacatului, care este "calcarea legii" si declarau ca pacatul nu inseamna calcarea legii, ci "calcarea unei legaturi". Astfel de jocuri de cuvinte, continand in parte adevar si in parte eroare, au condus pe multi sa priveasca cu dispret ceea ce este

"sfant, drept si bun." (Romani 7:12.)

Crestinii care cred ca ascultarea este necesara si posibila, au fost muștrati ca sunt orientati spre indreptatirea prin fapte," idee care precede "mantuirea prin fapte".

Daca se ia spuma, miezul acestor predici caracterizate printr-o teologie liberala este ca ele recunosc indreptatirea si crucea - fara sa aminteasca despre stilul de viata si ascultare, care sunt cerute in mod egal de Evanghelie. Hristos a facut totul pentru noi, inclusiv ascultarea, si partea noastra este de a crede doar, si a iubi. Aceeasi stare descrisa de sora White, a cuprins biserica Laodiceea.

"O viata religioasa era, candva, dificila si cerea renuntare de sine. Acum, toate sunt foarte usoare si simple. De ce? Poporul lui Dumnezeu a facut compromis cu puterile intunericului. Este necesara o inviorare a marturiei adevarate. Calea catre cer nu este mai usoara acum, decat pe timpul Mantuitorului. Toate pacatele noastre trebuie indepartate. Fiecare indulgenta indragita de noi, care este o piedica in viata noastra religioasa, trebuie eliminata." Testimonies, Vol.5, pag.222.

Un astfel de sfat nu este in armonie cu accentul care se pune asupra noii "indreptari prin credinta". Tinerii adventisti sunt avertizati sa nu se gandeasca prea mult la pacatele lor, si in mod special sa nu "incerce" sa le biruiasca. Ei au ajuns sa creada ca, cu cat privesc mai mult la caderile lor, cu atat mai mult vor fi ispititi sa se lege de "fapte", in incercarea de a asculta de lege. Devine foarte clar ca un astfel de program ar fi o negare legalista a Evangheliei adevarate. Este, atunci, de mirare ca sub aceasta intoxicare populara a unui har ieftin, multi pastori nu sunt gata sa predice impotriva navalirii, in ascuns, a elementelor lumesti in biserica?

Vedeti cum s-a pregatit terenul pentru introducerea in biserica, a unor practici nepotrivite? Cine este cel care doreste sa strice influenta a ceea ce pare ca este un instrument potrivit pentru insufletire? Multi au marturisit ca au fost convertiti dintr-o data, scapand de legaturile legalismului. Dar, ciudat, multi din cei care au trait inaltimile emotionale ale acestei noi eliberari, au inceput sa critice tot mai mult pe cei care erau preocupati de faptul ca standardele erau coborate. Ei au devenit cei mai puternici protestatari, vociferand impotriva oricarui program care cuprindea schimbari in conduita sau reforma. Pentru ei, probleme ca ritmul muzicii sau croiala in imbracaminte pareau probleme care au un iz pronuntat de "fapte". Fiecare trebuie sa admita ca indreptatirea prin credinta a fost neglijata, in general, in trecut, de aceea a fost usor pentru noua emfaza atragatoare sa fie acceptata rapid. Cel care ridica problema cresterii influentei lumesti in biserica, era imediat adus la tacere, prin strigate : "Legalism !" O atitudine noua, toleranta a aparut, fata de schimbarile care apareau in stilul de viata adventist. In timp ce mintile credinciosilor se adaptau treptat unor probleme, ca: vizionarea "controlata" a programelor de televiziune, verigheta, machiaj "moderat", filme "bune", cafeina 3 procente la suta, costume de baie "modeste" si pantaloni scurți, cazuri "speciale" de divort, confuzia doctrinala prezisa a inceput sa se dezvolte.

Satan a creat climatul potrivit pentru introducerea indoielilor si a semnelor de intrebare asupra unor piloni rezistenti, de suport, ai bisericii ramasitei. Folosind intelectualismul unor teologi cu educatie lumeasca, un asalt serios a fost declansat impotriva credintei fiecarui adventist loial. Atacul a luat pe multi prin surprindere, pentru ca putini au anticipat ca defaimatorul principal al credintei, va fi unul dintre ai nostri.

Cu mult inainte, s-a vazut perfidia lui. Conceptiile lui Desmond Ford au fost asimilate de sute de tineri studenti admiratori, care erau captivati de personalitatea si puterea cuvintelor lui.

Capitolul 4

NOUA TEOLOGIE SI CERNEREA

Nici-o clasa nu a scapat de influenta dezolanta a acestei "noi teologii", care a subminat subtil multe din pozitiile de baza ale bisericii. Conformarea cu obiceiurile lumii a pregatit calea ca Satan sa aduca confuzie in mintile a mii de persoane, ale caror convingeri fusesera deja atinse de spiritul compromisului. Confuzia si caderea continua. Un proces serios de cernere scoate pe multi ale caror inimi nu au fost hotarate pentru adevar. Dar incercarea cea mai mare este inaintea noastra. Noi nu am vazut pana acum nimic cu care am putea sa comparam acea criza care se apropie, cand majoritatea ne vor parasii. Vom avea atunci impresia ca biserica se va distruge si nu se va mai reface niciodata; dar crestinii adevarati vor ramane siguri si neclintiti, in timp ce pleava va fi spulberata.

Unde va apare cea mai mare cernere? Sora White scria:

"Multe stele pe care le-am admirat pentru stralucirea lor se vor stinge in intuneric. Pleava va fi spulberata ca un nor, de vant, chiar in locurile unde noi vedeam doar recolte bogate de grau."

Testimonies, Vol.5, pag.81

Ce descriere dramatica a conflictului care se apropie si cum ne provoaca pe fiecare la o consacrare mai adanca. Nici unul dintre noi nu trebuie sa fie in acel nor de pleava. O, cata nevoie avem sa ne ascundem in Hristos si sa dorim dupa prezenta Lui.. Numai Duhul Sfânt prezent in inimile noastre ne poate pregati pentru acel timp teribil de incercare. Nici unul dintre noi nu trebuie sa depinda de o alta fiinta umana, pentru putere spirituala sau integritate doctrinala. Noi trebuie sa cunoastem adevarul si sa fim capabili de a proba fiecare predica prin Cuvantul lui Dumnezeu. In plus, fata de acestea, legatura noastra personala cu Hristos trebuie sa fie sursa trairii zilnice a credintei noastre.

Acum este timpul - singurul timp pe care-l vom avea - sa strangem in mintea noastra sfaturile pretioase ale Cuvantului. Toate doctrinele noastre si practicile vietii trebuie sa se bazeze pe ceea ce am gasit in studiul Bibliei, mai mult decat ceea ce se rosteste in biserica, Sunt multi pastori credinciosi care dau un sunet clar de alarma, dar unii se inclina impreuna cu majoritatea Laodiceenilor. Suntem avertizati ca doctrina falsa va invada amvoanele propriilor noastre comunitati.

Luati in considerare acest pasaj inspirat:

"Multi vor sta la amvoanele noastre cu torta profetiilor false in mainile lor, aprinsa de la torta diabolica a lui Satan." Marturii pentru predicatori, pag.409.410.

In acelasi timp cand ereziile sant proclamate cu indrazneala, Dumnezeu va ridica aparatori, cu un curaj egal, care vor apara doctrina. Cu un zel lipsit de teama., acesti slujitori credinciosi ai lui Hristos vor combate fiecare corupere a adevarului ce apare in locuri inalte sau umile. Aceasta expunere pe fata impartiala fata de erori, sub lucrarea plina de putere a Duhului Sfânt - va provoca zguduirea.

Cine sunt acei barbati pe care Dumnezeu ii va folosi pentru proclamarea marturiei adevarate, care va grabi separarea graului de pleava? Raspunsul este dat de serva Domnului:

"Acei care s-au increzut in intelectul, geniul sau talentul lor nu vor sta atunci la conducerea frontului sau in randuri, Ei nu au tinut pasul cu lumina... In ultima lucrare solemna putini oameni mari vor fi angajati. Ei sant ingamfati lucrând independent de Dumnezeu si El nu-i poate folosi. Domnul are slujitori credinciosi, care in timpul zguduirii si al timpului de proba, vor fi scosi la iveala." Testimonies, Vol.5, pag.80.

"El va chema barbati de la coarnele plugului si de la alte ocupatii, ca sa dea ultima nota de avertizare catre sufletele care pier." Testimonies, Vol.9, pag.170.

"Pe masura ce timpul se apropie ca intreita solie ingereasca sa fie data cu cea mai mare putere, Domnul va lucra prin instrumente umile. Lucratorii vor fi calificati mai mult prin ungera Duhului Sau, decat prin instruirea in cadrul institutiilor. Barbati ai credintei si rugaciunii vor fi constransi sa mearga inainte plini de zel sfant, rostind cuvintele pe care Dumnezeu le-a dat. Pacatele Babilonului vor fi descoperite." Marea Lupta, pag.606.

"El va ridica dintre oamenii de rand, barbati si femei care sa faca lucrarea Lui, asa cum in vechime El a chemat niste pescari ca sa fie ucenicii Lui." Unabridged Loma Linda Messages, pag.83.

Un anumit motiv face ca ultima strigare de avertizare din partea lui Dumnezeu, sa fie numita "solia lui Ilie". Expunerea fara teama a inselaciunii finale a lui Satan, trebuie facuta de supravietuitorii credinciosi ai zguduirii. Asa cum in Vechiul Testament, profetul Ilie a vorbit cu curaj impotriva compromisului cu inchinarea pagana la zeul soare, la fel solia moderna a lui Ilie va expune lucrarea de inselaciune a agentilor lui Satan, care vor sa combine ziua soarelui cu inchinarea crestina. Asa cum Ioan a reprezentat printr-o predicare plina de curaj impotriva legaturii de casatorie nelegala a lui Irod, tot asa ramasita va vorbi impotriva pacatului cu toate ramificatiile lui hidoase.

CAPITOLUL 5

TIMPUL UNOR EMISIUNI SERIOASE

Sunt ingrijorat si framantat de cresterea tendintei de a dilua adevarul. Unii evanghelisti adventisti nu mai predica despre semnul fiarei de teama ca vor supara pe ascultatorii lor. Atitudinea ecumenista si-a intins influenta ei subtila asupra multora care ar trebui sa stie mai bine ce au de facut.

Nu avem dreptul sa ramanem tacuti asupra marilor probleme ale conflictului final. Sunt necesare iubirea si tactul, dar solia trebuie data. Milioane de oameni trebuie sa asculte adevarul nefalsificat, proclamat intr-un limbaj care sa nu poata fi gresit inteles. Uneori se pare ca, cu cat castigam mai multa educatie scolastica, cu atat mai tematori devenim in a sta de partea dreptatii. Este posibil sa fim prea mult slefuiti si sa devenim prea cultivati in atitudinea noastra? Cred ca Dumnezeu ne-a dat raspunsul la aceasta intrebare.

"Satan a falsificat o stare de lucruri ca proclamarea soliei ingerului al treilea sa fie oprita. Noi trebuie sa fim constienti de planurile si metodele lui. Nu trebuie sa diminuam adevarul sau sa inabusim solia timpului prezent. Solia ingerului al treilea trebuie sa fie intarita si confirmata. Capitolul 18 din Apocalips descopera importanta prezentarii adevarului - nu in termeni limitati, ci cu putere si curaj... Adevarul a fost ocolit prea mult in proclamarea soliei. Mesajul nu a fost dat cu claritate si distinctie cum ar fi trebuit." Evangelism, pag.230.

"Oamenii vor folosi orice mijloc ca sa diminueze diferentele dintre adventistii de ziua a saptea si pazitorii zilei intaia a saptamanii. Un grup s-a prezentat la mine, sub numele de adventisti de ziua a saptea, recomandand ca stindardul sau semnul care ne face sa fim un popor deosebit ,nu trebuie tinut atat de sus si vizibil; pentru ca, sustineau ei, aceasta nu este cea mai buna metoda in castigarea succesului institutiilor noastre." Testimonies, Vol.6, pag.144

Este un pericol in a deveni institutionalizati, incat relatiile publice sa devina mai importante pentru noi decat raspandirea adevarului in lume? Exista dovezi ca aceasta se intampla chiar acum. Emisiunile organizatiei Amazing Facts au fost intrerupte la posturile de radio a patru colegii adventiste de ziua a saptea, din cauza felului direct de prezentare a ultimei solii de avertizare. Numai doua statii continua sa transmita zilnic, solia integrala prin radio. Iata exprimarile acelor conducatori ale statiilor de radio care au intrerupt contractele noastre:

"Sunt numeroase motive in spatele hotararii de a anula emisiunile voastre, dar motivul principal este legat de incompatibilitatea programului cu forma noastra usoara de prezentare zilnica."

"Am inteles initial, ca modul de prezentare de la Amazing Facts este mult mai indirect, decat este in realitate. Accentuarea doctrinala foarte puternica, cu tratarea de forta a subiectului Sabat-Duminica, pare sa nu se incadreze cu sensul general si motivatia lucrarii noastre de aici... Pentru noi a ataca direct pozitiile de o viata ale vecinilor si prietenilor nostri, prin intermediul statiei noastre de radio, nu pare pentru noi o prezentare inteleapta."

"Noi nu putem sa continuam sa transmitem subiectele de la Amazing Facts. Sunt sigur ca programele aduc mult bine, dar nu se potrivesc cu tipul de lucrare pe care incercam sa-l facem."

"Noi incercam sa lucram cu o audienta din bisericile seculare. Programul vostru aduce o nota religioasa prea puternica."

Cu siguranta aceste scrisori ne ofera o dovada dramatica ca sora White era corecta in avertismentul de a nu diminua mesajul urgent de avertizare al ultimelor zile. Nu este timpul pentru "programe usoare". Dumnezeu ne-a asigurat mijloacele de a predica adevarul pentru acest timp si noua ne este teama sa le folosim. Statiile de radio ale Babilonului ne roaga sa folosim mijloacele lor, si organizatiei Amazing Facts i s-a spus ca nu poate sa cumpere timpul cu nici un pret la aceste patru statii operate si conduse de adventistii de ziua a saptea. Daca ne temem ca pozitia noastra sa fie cunoscuta acum, ce vom face atunci cand sentinta de moarte ne va privi in fata?

Comparand lucrarea lui Ioan Botezatorul in spiritul lui Ilie, cu aceasta atitudine, sora White scria:

"Multi din acei care marturisesc ca ei cred adevarul, ar spune, daca ar trebui sa-si exprime sentimentele lor reale: Ce nevoie avem de o vorbire atat de limpede? Ei pot sa intrebe: Ce nevoie avea Ioan Botezatorul sa spuna fariseilor: "Pui de napanari, cine v-a invatat sa fugiti de mania viitoare?" De ce avea nevoie sa provoace mania Irodiadei, spunand lui Irod ca este nelegal sa fie casatorit cu sotia fratelui lui? El si-a pierdut viata pentru ca a vorbit atat de deschis." Gospel Workers, pag. 149

In criza care se apropie, cand avertismentul creste in marea strigare, avem aceasta fagaduinta:

"In ceasul de mare pericol, Dumnezeu lui Ilie va ridica instrumente umane care sa duca mesajul si care sa nu fie aduse la tacere... Vocea unei muștrari serioase se va auzi. Oamenii lui Dumnezeu vor denunta cu mult curaj unirea bisericii cu lumea." Profeti si Regi, pag. 187.

Are nevoie poporul lui Dumnezeu sa fie avertizat acum, despre unirea nesfanta dintre biserica si lume? Am descoperit deja ca erorile "noii teologii" au aparut direct dintr-o astfel de unire. Unii pastori adventisti se tem ca subiectele de doctrina, solile reformatoare sau subiectele despre sfintire, pot fi criticate si considerate aspre si lipsite de iubire. Chemand poporul sa se intoarca de la indulgentele lumesti, poti fi foarte usor etichetat ca "orientat spre fapte." Ce spune Dumnezeu acelor strajeri care se tem sa avertizeze poporul impotriva practicarii unui pacat cunoscut?

"Aceasta religie incropita care considera pacatul o problema usoara si care se adaposteste sub iubirea fara margini a lui Dumnezeu fata de pacatos, incurajand pe pacatos sa creada ca Dumnezeu il va

mantui in timp ce el continua sa pacatuiasca este calea pe care merg multi din cei care marturisesc credinta in adevarul prezent... trebuie sa ne incordam fiecare nerv, cuget si muschi de a parasi lumea, obiceiurile, practicile si modele ei." Marturii Speciale, vol.3,pag.155.

Sora White, sub influenta directa a Duhului Sfant, a scris sute de pagini cu sfaturi puternice si avertizari asupra problemei coborarii standardelor. Ea nu s-a temut de invinuirile ca unii s-ar putea simti ofensati de cuvintele ei puternice. Ea a spus:

"Fratele E sugereaza ca poporului i-ar face mai multa placere, daca eu as vorbi mai putin despre datorie si mai mult despre iubirea lui Isus. Dar doresc sa vorbesc asa cum Spiritul Domnului ma impresioneaza. Domnul cunoaste mai bine nevoile acestui popor. In aceasta dimineata, eu am vorbit din Isaia 58. Nu doresc sa ocolesc subiectele importante." Marturii Speciale, Vol.3,pag.64.

"Biserica a primit avertizari dupa avertizari. Datoriile si pericolele poporului lui Dumnezeu au fost aratate pe deplin. Dar elementul influentei lumesti s-a dovedit foarte puternic pentru ei. Obiceiuri, practici, mode care indeparteaza sufletul de la Dumnezeu, au castigat teren ani de zile, in ciuda avertizarilor si staruintelor Duhului Sfant, pana cand caile lor au devenit drepte in ochii lor, iar vocea Duhului lui Dumnezeu abia se mai auzea." Testimonies, Vol.5, pag,103

De ce auzim atat de putin despre acest pericol astazi; daca atractia lumii era atat de puternica cu o suta de ani mai inainte, ce ar scrie serva Domnului despre starea de lucruri trista, de astazi?

Va pot spune de ce este tacere mormantala asupra acestui subiect. Satan a creat o opinie bazata pe experienta trecutului, ca legalismul este problema cea mai importanta in biserica adventa, de astazi. Nimeni nu poate sa nege ca nu exista, dar este o problema minora, comparata cu problemele ingaduintei de sine. Rar intalnesti un fanatic legalist, dar este imposibil sa vizitezi o comunitate fara ca sa nu intalnesti cativa sustinatori ai teologiei noi, liberale. Nevoia de astazi este de a rezista inclinarii evidente catre predicarea unui har ieftin. Nu sunt dovezi actuale ca biserica noastra sufera din doze prea puternice cu doctrina sfintirii. Cat de mult material care se publica indrazneste sa tinteasca in zone specifice ale unei discipline in biserica ramasitei? Practic, nimic. Exista o avalansa de carti despre credinta, indreptare, iubire, demnitate personala si iertare, si nu este nimic rau cu aceste carti; ele sunt importante. Dar de ce nu am echilibrat imaginea, vorbind si despre rezultatul adevaratei indreptari - sfintirea ?

Raspunsul are doua aspecte. Cu siguranta ca majoritatea scriitorilor si editorilor au considerat ca adventistii sunt deja, prea orientati spre "fapte" iar altii s-au temut ca vor fi numiti legalisti. In acest timp, poporul nostru piere din lipsa unor predici real adventiste, despre subiectul biruintei asupra pacatului si evlavie practica.

Cate carti s-au scris, ca sa combata, in primul rand, patrunderea obiceiurilor lumesti in biserica ramasitei? Luand in considerare proportiile problemei si spatiul devotat acestei probleme in Spiritul Profetic, ar trebui sa avem multe carti care sa trateze acest subiect. ! Daca doriti sa vedeti rezultatele practice ale neglijarii de a avertiza si sfatui, priveste in jur cand vei merge la o mare intalnire a adventistilor de ziua a saptea. Adunarile de tabara sunt un loc bun, unde poti observa aceasta. Ce vei vedea? Chiar daca este o intalnire religioasa, poti sa privesti in zadar, nu vei descoperi prea mare diferenta in aspectul general al acestor persoane si a celor care se imbulzesc pe strazile Babilonului.

La o adunare de tabara recenta, o mama crestina a impartasit ingrijorarea pentru fiica ei, adolescenta, care se plimba imbracata in pantaloni foarte stramti. Mama era de curand convertita si sotul ei era un comunist, care nu credea in Dumnezeu. Totusi, el a obiectat violent fata de imbracamintea provocatoare a fiicei lui. Mama a fost uimita de conducatorii spirituali ai noii ei biserici, care pareau sa nu recunoasca o violare a modestiei pe care sotul ei ateist o vedea clar. Ce comentariu despre orbirea spirituala cauzata de compromisul cu lumea! Si devenim si mai orbiti in timp ce toleram ceea ce stim ca este rau.

Nu demult, Departamentul Misionarilor Voluntari din cadrul Conferintei Generale, a luat o pozitie ferma impotriva grupelor mixte, care sa mearga la plaja si inot, sponsorizate de conducatorii de tineret. Nu numai ca acest standard a fost schimbat pentru tineri, dar este o practica obisnuita pentru comunitati si chiar pentru grupele de pastori, de a promova intalniri pentru plaja si distractii. Putini pastori par sa recunoasca ca aceste activitati sunt nepotrivite si incompatibile cu chemarea lor sfanta. Un pastor a observat ca era in afara armoniei poruncii lui Dumnezeu pentru un preot ca sa se suie pe treptele altarului, spre a nu-si dezveli picioarele in urcare. (Exod 20:26).

Putem vedea patrunderea alarmanta a influentei lumesti in biserica. Noi ne-am obiisnuit atat de mult cu caile lumii incat nu mai recunoastem ca ne-am indepartat de la principiul adevarat. Cei care vad aceasta sunt deseori acuzati de fanaticism sau ca au intentii rele. Este usor de inteles de ce le este greu sa se expuna unor acuzatii atat de neplacute. Totusi, pericolele trebuie aratate de catre strajerii care au primit aceasta responsabilitate. Noi nu suntem angajati intr-o intrecere a popularitatii. Adevarul trebuie sa fie spus, fie ca este placut, fie ca nu este. Atata timp cat spunem adevarul intr-o maniera constructiva ca sa ajutam poporul sa gaseasca calea inapoi catre idealul maret al lui Dumnezeu, nu trebuie sa ne fie frica de ceea ce vor spune oamenii sau vor face.

Problema reala este ca compromisul continuu a castigat pe multi din poporul nostru, care sunt incapabili sa discearna intre adevar si minciuna. Cu multa sinceritate ei se vor opune lucrarii de reforma din biserica prin cuvintele: "Nu pot sa vad nimic rau in ceea ce fac." Nici o stare nu este mai fara speranta decat aceasta. Numai Duhul Sfant poate sa deschida ochii acelor care nici macar nu stiu ca sunt orbi. Daca ar putea sa recunoasca nevoia, pacatul si orbirea lor, ei ar putea sa caute remediul. Dar cuvintele triste se aud mereu si mereu: "Nu pot sa vad...Nu pot sa vad..."

Preocuparea poporului nostru cu lucrurile lumesti a dus la anularea orelor de rugaciune in multe comunitati adventiste. Ei sunt preocupati de serviciu, casa si alte probleme materiale, ca sa gaseasca timp pentru intalnirea de la mijlocul saptamanii si pentru rugaciune. Intalnirile cu tineretul au ajuns o amintire a trecutului, in multe din comunitatile noastre. Programele bisericii sunt pline de anunturi despre activitati din cursul saptamanii, multe din ele cu caracter social. Studiul Bibliei si adunarile de rugaciune ocupa, inasa, o mica parte din lunga lista. Din cauza acestor activitati atragatoare, biserica este considerata ca avand succes. Grija principala este ca fiecare sa fie cuprins, dar in ce fel de activitati?

Cu siguranta aceasta nu inseamna evanghelistism sau castigare de suflete. Cu cateva saptamani inainte de a scrie aceasta lucrare, am observat cum seara de seara, un grup de 40 sau 50 de persoane veneau cu credinciosie sa insoteasca multimea de non-adventisti, care participau la o adunare de evanghelistizare. Unde erau ceilalti 750 de membri ai bisericii care sponsoriza aceasta lucrare? Am putut sa inteleg de ce ora de rugaciune de miercuri seara a fost intrerupta in acea biserica. De ce nu pot membrii nostri sa simta solemnitatea traiirii in timpul judecatii de cercetare? Atitudinea de cercetare de sine a popoului Israel in ziua ispasirii trebuie sa se manifeste printre pazitorii Sabatului, de astazi.

Cum se manifesta acea atitudine? O preocupare profunda ca fiecare pacat sa fie marturisit si sters. Cu interes adanc, ei ascultau sunetul clopoteilor marelui preot si il urmareau cu cugetul lor in timp ce era in Sfanta Sfintelor pentru a mijloci in favoarea lor. Cu aceeasi seriozitate, noi trebuie sa fim constienti de lucrarea de ispasire finala care se desfasoara in Sanctuarul ceresc, si sa urmam cu cugetul nostru pe Marele nostru Preot, in timp ce mijloceste pentru noi in Sfanta Sfintelor.

In fiecare zi trebuie sa ne amintim ca noi nu suntem doar o alta denominatiune. Aceasta biserica are un mandat din partea lui Dumnezeu de a RESTAURA temeliile adevarului, care au fost distruse, si de a TERMINA marea lucrare de reformatiune inceputa in trecutul istoric.

Cea mai mare tragedie care poate sa apara vreodata este de a uita misiunea noastra profetica, si sa decadem treptat in acelasi tipar familiar de ineropeala, care a cuprins toate celelalte miscari religioase. Nu trebuie sa se intample cu noi, si totusi vedem cum se repeta! Toti suntem constienti de schimbarile subtile care au patruns in comunitatile si institutiile noastre. Noi am varsat lacrimi si ne-am

rugat fierbinte sa nu fim vinovati de aceasta. Totusi, stim, in adancul inimii, ca suntem vinovati. De fiecare data cand am neglijat studiul si rugaciunea, de fiecare data cand am refuzat ocazia de a marturisi despre El, noi zadarnicim planul sfant al lui Dumnezeu pentru noi.

Fiecare comunitate adventista de ziua a saptea trebuie sa fie ca un stup de albine, care roiesc in activitate evanghelistica. Nu am fost chemati in aceasta miscare printr-o solie minunata, ca sa stam si sa ne odihnim intr-un colt. Tainele stravechi ale marii controversa ne-au fost descoperite cu un singur scop - de a le impartasi cu altii. Fiecare membru nou in aceasta credinta slavita, este imediat investit cu puterea Duhului Sfânt, de a fi un martor pentru El. Barbati si femei, deopotriva, trebuie sa-si dea seama de mandatul si dedicarea din partea lui Dumnezeu, de a incepe o lucrare personala de salvarea sufletelor. Punerea mainilor - in semn de binecuvantare - nu este neaparat necesara. Nu trebuie ca toti sa se angajeze in acelasi tip de lucrare, dar fiecare trebuie sa foloseasca talentul daruit de Dumnezeu, in lucrarea de salvare a sufletelor.

Nu exista nici un mijloc mai efectiv de a combate starea de laodiceean decat evanghelizarea, studiile biblice si lucrarea misionara personala. Prea multi din poporul nostru asteapta manifestarea unor experiente emotionale deosebite, ca semn ca ei trebuie sa intre in programul de evanghelizare. Dar, noi avem deja, fagaduinta Duhului Sfânt si ne este de ajuns.

Noi Il primim pe Isus prin credinta, nu prin trairi emotionale. Numai aceia care pornesc la porunca lui Dumnezeu, prin credinta, vor primi ploaia tarzie si vor avea parte la marea strigare.

"In multe locuri, barbati si femei, consacratii, pot fi vazuti, impartind si altora lumina prin care au cunoscut calea mantuirii, prin Isus Hristos. Si in timp ce ei lasa lumina lor sa straluceasca, asa cum au facut aceia care au fost botezati cu Duhul Sfânt in ziua Cincizecimii, ei vor primi mai mult si tot mai mult din puterea Spiritului Sfânt. Astfel pamantul va fi luminat de slava lui Dumnezeu." Faptele Apostolilor, pag.54

Va rog sa va amintiti ca scopul botezului cu Duhul Sfânt, este de a ne face martorii Lui. (Faptele Apostolilor 1:8). Pavel declara ca fagaduinta Duhului Sfânt: este primita prin credinta. (Galateni 3:14). Cum putem sa aratam credinta noastra? "Credinta fara fapte este moarta." Iacob 2:26. Astfel, daca credem ca avem puterea fagaduita de a marturisi despre Isus, vom incepe sa lucram prin credinta. Cu alte cuvinte, vom incepe sa lucram, fie ca simtim vreo putere in noi, fie ca nu simtim. Sora White a scris ca in timp ce pornim in lucrare "mai multa si tot mai multa" putere a Duhului Sfânt va fi revarsata. Apoi, ea declara: "Atunci, pamantul se va lumina de slava lui Dumnezeu."

Nu este acesta un gand infricosator! Aceia care nu au experiente in castigarea de suflete nici macar nu stiu ce sa faca cu puterea, daca li s-ar da. Numai cei care lucreaza se califica sa primeasca ploaia tarzie si vor participa la marea strigare, si nimeni nu va fi mantuit dintre cei care nu au impartasit acea experienta de sigilare. Nu este de mirare, deci, ca Satan doreste sa tina biserica ramasitei ocupata cu orice altceva, numai nu cu lucrarea de castigare a sufletelor. El a perfectionat o serie de atractii lumesti, fascinante, care paralizaaza, ca sa-i tina pe membrii bisericii departe de lucrarea care ii va pregati sa fie luati la cer.

Cat este de dureros sa privesti la paralizia spirituala care a imobilizat: pe multi dintre credinciosi in acest timp de criza. Tonurile corecte de trambita au fost aduse treptat la tacere, pe masura ce infiltrarile lumii patrund in biserica. Chiar si oamenii din afara bisericii pot sa vada schimbarile produse.

In numarul din Octombrie 1984, al revistei "Crestinismul de astazi", o fosta adventista de ziua a saptea descrie transformarile produse la acei pe care ea ii numeste "sabatisti de moda veche", care sustin ca Sabatul este sigiliul viului Dumnezeu si ca inchinarea in ziua duminicii este semnul fiarei." Ea spune; "Aceasta este inca linia oficiala a adventistilor..., dar lipseste caldura, si in cercurile adventiste de astazi vei auzi un gen de exprimare diferit." Apoi, ea vorbeste despre doi teologi adventisti foarte cunoscuti, care predica inca despre Sabat, dar care pun accentul mai mult asupra "calitatii zilei, decat asupra

locului ei in succesiunea saptamanala.. si asupra inchinarii, in loc de a prezenta soarta celor care nu pazesc Sabatul, asa cum fac Adventistii."

Cat este de interesant ca aceasta modificare in felul de a prezenta Sabatul si semnul fiarei, a fost observata si recunoscuta chiar de cei care nu sunt membrii bisericii. Ceea ce spune Joan Craven, in aceasta revista protestanta de mare tiraj, este ca adventistii sunt mai putin preocupati de ziua deosebita a saptamanii pe care o pazesc. Este acesta un preludiv al apostaziei teribile, de la sfarsitul istoriei, prezisa de sora White? Pentru implinirea acelei preziceri, poporul nostru va planui ca treptat sa se acorde o mai mica importanta cerintelor legii si Sabatului zilei a saptea. Doamna Craven a observat ca teologii nostri deschid calea pentru ignorarea Sabatului.

Tendinta care a fost observata si descrisa in articolul ei, neobisnuit de candid, este aceeaasi tendinta aratata prin atitudinea impaciuitoare fata de papalitate, acceptarea continua a ajutorului guvernului in institutiile noastre, dialogul nepotrivit cu Consiliul Mondial al Bisericilor, neseriozitatea in problema hirotonisirii femeilor, si o schimbare radicala in felul de a trata profetiile importante ale Reformatiunii despre Antichrist.

CAPITOLUL 6

APOSTAZIA ASTEAPTA IN CULISE

Sa privim, mai indeaproape, scopul atacurilor lui Satan, asupra standardelor bisericii ramasitei. In capitolul anterior, am descris programul lui plin de viclenie, de infiltrare in mod treptat, incepand cu probleme foarte apropiate de hotarul liniei de demarcatie, si cum aceste mici sparturi s-au largit, permitand indepartarea de la principiile advente. Legea divina, de relatie intre cauza si efect, a intrat imediat in actiune, creand indoiala si confuzie asupra doctrinei adevarate. Satan voia sa fie sigur ca are pregatita o capodopera a inselaciunii in ambele parti ale cortinei, asteptand sa iasa in scena, exact in clipa in care mintile oamenilor erau suficient de adormite prin conformarea cu lumea. Desmond Ford si Walter Rea au aparut pe scena aproape simultan, si pentru prima data vechile obiectiuni au reaparut in mintile adventistilor de ziua a saptea.

Cand privim de aproape in centrul erorilor "noii teologii", putem sa intelegem, atunci, strategia ingenioasa a lui Satan. Aproape toate atacurile lui tintesc spre legea lui Dumnezeu. Chiar daca unor adventisti de ziua a saptea le este teama sa spuna aceasta, adevaratul motiv al controversii de veacuri este legat de legea lui Dumnezeu, daca poate sau nu sa fie pastrata.

Satan stia mai bine decat noi, ca ultima parte din marea lupta va fi centrata in jurul loialitatii si ascultarii de legea lui Dumnezeu. Tot ce poate sa faca acum, pentru a slabi si discredita legea in ochii adventistilor de ziua a saptea, va fi lovitura de gratie pe care Satan o pregateste. El nu are probleme cu restul crestinatatii, pentru ca doctrina lor nu da importanta Decalogului, dar el are nevoie de a prezenta inselaciuni nemaiintalnite, ca sa-i faca pe adventisti sa priveasca legea cu usurinta.

Radacinile controversii legate de legea lui Dumnezeu, isi au originea inca de la caderea ingerului Lucifer. Acel inger revoltat si-a bazat atacul lui, in intregime impotriva lui Dumnezeu, incepand prin a spune ca Legea cerului era prea severa si nu putea fi pazita. Aceste acuzatii false au fost raspandite in tot Universul necazut in pacat, si o treime din ingeri au considerat ca Lucifer are dreptate. De atunci si pana astazi, stapanirile binelui si raului au fost inlestate intr-o lupta titanica pentru ca problemele sustinute de Lucifer sa fie clarificate.

Planul de mantuire a fost facut de Dumnezeu pentru ca dreptatea si onoarea Lui sa fie indreptatite inaintea intregului Univers, si de a risipi orice indoiala asupra acuzatiei ca legea Lui nu poate fi pazita. Scopul programului Lui, de 6000 de ani, a fost de a avea un popor care sa traiasca fara pacat. Daca planul lui Dumnezeu nu poate sa restaureze omul la pozitia lui originala de ascultare, de la

care a cazut, atunci argumentele lui Satan pot fi sustinute. Dar, daca Dumnezeu poate sa prezinte un popor care a ascultat in totalitate de El, in conditiile cele mai vitrege create de Satan, atunci, caracterul lui Dumnezeu va fi, pentru vesnicie, indreptatit inaintea lumilor necazute. Universul va fi pentru totdeauna, in siguranta de orice neascultare, pentru ca dea lungul vesniciei marturia vie a ramositei care a fost mantuita va fi o amintire permanenta despre dreptatea lui Dumnezeu in tratarea fiintelor create.

Acum vedeti cat de important trebuie sa fie pentru Satan ca sa-i faca pe oameni sa pacatuiasca? Si vedeti de ce ramosita femeii - aceia care pazesc poruncile si au Spiritul Profetiei - sunt tintele principale ale maniei balaurului? Atacurile lui Satan impotriva sfintilor credinciosi ai lui Dumnezeu vor fi indreptate in a micsora increderea lor in lege. El trebuie sa-i pregateasca ca ei sa ajunga sa priveasca legea cu usurinta si sa vada pacatul ca o problema care nu merita atata atentie incat, atunci cand pazirea legii va insemna o *problema* de viata si de moarte, ei vor alege neascultarea decat sa-si piarda viata. Satan vede aceasta ca fiind ultima ocazie de a lovi in planul lui Dumnezeu, de a aduce pe poporul Sau la starea de desavarsire.

Intelegem acum, si mai bine de ce Satan pregateste atacurile lui, in special impotriva pazitorilor Sabatului? Nu este de mirare ca a facut acel plan siret de a introduce treptat obiceiurile lumii in biserica. El cunoaste foarte bine principiul biblic ca imediat va urma confuzia doctrinala. Cu multa grija si indemanare, Satan a pregatit introducerea ideii de "anti-legalism" printre teologii cei mai respectati, care au o influenta mare.

CAPITOLUL 7

ATACURILE " NOII TEOLOGII "

Prima eroare fundamentala a "noii teologii" isi are originea in doctrina augustiniana a pacatului original. In descrierea pacatului, care a trecut asupra tuturor urmasilor lui Adam, se presupune ca fiecare copil nu este nascut doar cu o dispozitie de a pacatui, dar si cu o natura atat de pervertita ,incat nu poate inceta de a mai pacatui, in afara hotarelor Paradisului. Astfel se pun bazele pentru rationalizarea calcarii legii, ca o problema genetica iresponsabila, hormonala. Iata lovitura numarul 1 impotriva Legii lui Dumnezeu.

Aceasta deviere initiala a facut loc altei deformari a adevarului. Daca toti urmasii lui Adam au mostenit vina pacatului, atunci Isus ar fi devenit si El vinovat, chiar de la nastere. Desigur ca aceasta nu s-a intamplat vreodata. In acest caz, El nu putea sa salveze pe nimeni. El Insusi ar fi fost un pacatos. Biserica Catolica a luat in mana problema si a inventat doctrina conceptiei imaculate, care o exclude pe fecioara Maria din randul celor care au parte de vina pacatului lui Adam. "Noua teologie" a acceptat o versiune veche protestanta a pozitiei catolice si a declarat ca Isus a fost nascut in realitate, cu natura necazuta a lui Adam, in locul naturii cazute a lui Avraam, David sau Maria.

Faptul acesta nu numai ca este in contradictie cu multe declaratii biblice, dar lasa, de asemenea, pe toti urmasii lui Adam, fara nici-o speranta de a birui pacatele lor. Omenirea ramane, astfel, fara nici un exemplu incurajator de ascultare desavarsita, cu exceptia unui model care a trait intr-o natura straina, total necunoscuta celor care s-au nascut sub pacatul lui Adam. Daca Isus nu a avut curajul sa priveasca in fata ispitele omului cazut, cum poate, atunci, un muritor sa se astepte, vreodata, sa castige biruinta asupra acelor ispite? O astfel de doctrina alimenteaza afirmatia lui Satan, ca legea lui Dumnezeu este prea greu de ascultat si implinit. Aceasta este lovitura numarul 2 impotriva Legii.

Cum se leaga aceste doua idei false, in continuare, cu atacurile "noii teologii" impotriva legii? Cat ar parea de ciudat, chiar daca Isus este descris intr-o natura cu mult deasupra umanitatii in nevoie, acesti profesori, care pretind ca au primit o lumina noua, afirma ca Hristos poate sa atribuie pacatosilor,

toate meritele vietii Lui sfinte, inclusiv ascultarea Lui prin moartea ispasitoare de pe cruce. Aceasta exprimare suna ca fiind o teologie buna, dar sa privim mai atent. Ei numesc acest merit, pe care Hristos il atribuie, "indreptare prin credinta", dar sfintirea este exclusa, in mod deliberat, din acest pachet de har. Ei sustin ca ascultarea este complet separata de cerintele mantuirii, si acceptarea meritelor indreptarii atribuite reprezinta singurele "fapte" cerute pentru a intra in imparatia lui Dumnezeu. Astfel, conformarea cu legea lui Dumnezeu are un rol facultativ in experienta mantuirii. Iata, lovitura numarul 3 impotriva Legii!

Considerand indreptarea atribuita ca idee centrala ,moartea ispasitoare a lui Isus pe cruce, este privita ca fiind incheierea lucrarii mantuirii. El a facut totul pentru noi, inclusiv ascultarea desavarsita, si toate sunt trecute in contul nostru daca le acceptam prin credinta.

A incheiat moartea lui Isus, lucrarea de ispasire in favoarea pacatosului? Nu. Moartea Mantuitorului a fost o jertfa desavarsita. Sacrificiul Mielului fara pata s-a incheiat pentru totdeauna, dar ispasirea finala nu a fost implinita pana ce nu s-a facut stropirea cu sange in Sfanta Sfintelor si rapoartele pacatelor, sterse. Epistola catre Evrei ne dovedeste, fara urma de indoiala, ca Isus s-a intors in Sanctuarul ceresc cu sangele Lui, ca sa implineasca tipurile practicate in cele doua despartituri ale Sanctuarului pamantesc. Aceasta lucrare continua si astazi. Ce este implicat in acea lucrare? De ce este necesara? Prin ce exceleaza fata de lucrarea implinita in sanctuarul pamantesc?

In primul rand, serviciile de pe pamant, asigurau doar iertarea pacatului, dar niciodata, puterea de a nu mai pacatui. Acele jertfe de miei nu puteau sa faca pe cineva desavarsit. "In adevar, Legea.., nu poate niciodata, prin aceleasi jertfe, care se aduc neincetat in fiecare an, sa faca desavarsiti pe cei ce se apropie." Evrei 10:1.

In al doilea rand, Pavel declara ca adevaratul Mare Preot din Sanctuarul ceresc indeparteaza pacatele si-i face pe oameni desavarsiti. "Caci printr-o singura jertfa El a facut desavarsiti pentru totdeauna pe cei ce sunt sfintiti." Evrei 10:14.

Aici este descoperita marea necesitate a lucrarii de Mare Preot a lui Isus, in ceruri. Lucrarea este necesara in scopul de a curata pacatele din rapoartele scrise si din vietile credinciosilor. "Noua teologie" afirma ca ispasirea s-a terminat la cruce, si ca nu exista nici o aplicare prezenta a lucrarii anuale, din Sfanta Sfintelor, in lucrarea Marelui Preot din ceruri. Aceasta teorie neaga insasi esenta nevoii de sfintire si mijloacele lucrarii de sfintire sau desavarsire. Respingand lucrarea lui Hristos, in cele doua despartituri ale Sanctuarului) "noua teologie" indeparteaza atentia de la locul unde se afla legea, in chivot. Nu este de mirare ca in aceasta teorie nu este nevoie de sfintire in experienta indreptarii prin credinta. In marele plan al mantuirii, importanta legii este diminuata. Lovitura numarul 4 impotriva Legii!

Sa vedem, acum, ce spun acesti teologi despre desavarsirea acordata din Sanctuarul ceresc, celor credinciosi . Majoritatea "noilor teologi" neaga doctrina unei biruinte totale asupra pacatului, in natura umana. Pentru ei, pacatul este sinonim cu nasterea fizica. Pacatul este raspandit in fiecare trup si minte omeneasca, pana cand va avea loc preschimbarea de la a doua venire a lui Isus. Cu aceste puncte de vedere, este usor de inteles, de ce sfintirea este desconsiderata. Daca este imposibil sa biruiesti pacatul, atunci, este evident ca Dumnezeu va accepta acea parte a pacatului care nu este posibil sa fie biruita de om. Dar, cat de mult si care este acea parte care intra in aceasta categorie? Este lasat la aprecierea fiecarei persoane, de a decide care pacate nu pot fi invinse in puterea lui Isus? Cum poate cineva sa fie sigur ca el nu tolereaza un pacat, care poate fi inlaturat, cu putin mai multa credinta si efort din partea lui?

Adevarul este ca in Biblie nu gasim nici o afirmatie ca cineva ar trebui sa inceteze de a mai pacatui doar in parte, sau de a diminua putin din pacatele pe care le faptuieste. Isus a spus femeii prinsa in adulter: "Du-te si sa nu mai pacatuiesti." El nu i-a spus sa inceteze doar cu o parte din pacatul pe care il faptuia. Daca cred ca unele pacate sunt imposibil de biruit, cu siguranta ca nu voi pierde timpul,

incercand sa le inlatur din viata mea. Vedeti cat este de periculos de a trage concluzia ca nu orice pacat poate fi biruit prin puterea Domnului? Eu ajung sa tolerez acel pacat si ma insel singur, crezand ca Dumnezeu va accepta aceasta situatie. Si cat va fi de usor pentru biata mea natura umana de a alege orice pacat la care nu vreau sa renunt, considerindu-l printre cele care nu pot fi biruite.

Este logic sa cred ca Dumnezeu poate si imi va da biruinta asupra unor pacate - poate acelea care nu sunt prea adanc inradacinate - dar ca El nu poate sau nu doreste sa ma elibereze de celelalte? Intreaga conceptie este straina de Cuvantul lui Dumnezeu. Singurul lucru care trebuie facut pacatului este incetarea de a-l mai faptui, inlaturarea lui si biruinta asupra lui.

Atitudinea ostentativa ca, pana la venirea lui Isus, copiii lui Dumnezeu trebuie sa continue sa traiasca in pacat, nu este numai o negare a Cuvantului, ci si un vot de partea minciunii de veacuri a lui Satan. Iata, lovitura numarul 5 , impotriva Legii lui Dumnezeu!

CAPITOLUL 8

LUPTA LUI SATANA IMPOTRIVA DESAVIRSIRII

Credeti ca Satan este multumit cand crestinii aproba o viata de continuu pacat? Puteti fi siguri ca este multumit. Cand cineva considera un pacat ca fiind imposibil de biruit, va ajunge sa il tolereze? Fara indoiala! Considerati ca este o pozitie periculoasa pentru adventistii de ziua a saptea de a apara acuzatia lui Satan ca legea nu poate fi pazita? Desigur, o putem numi tradare spirituala si blasfemie.

Doresc sa va explic de ce doctrina impotriva desavarsirii caracterului este o inselatorie ucigatoare pentru biserica ramositei. In repetate randuri, Spiritul Profetic ne reaminteste ca nimeni nu va fi sigilat, cu exceptia celor- care vor supravietui zguduirii si vor lua parte la marea strigare. Dar, conditia pentru primirea ploii tarzii si participarea la marea strigare este de a birui fiecare pacat!

Cat de triumfator se simte Satan, cand poate sa ademeneasca pe adventistii de ziua a saptea cu amagirea fatala ca pacatele nu pot fi complet biruite. Acceptand aceasta minciuna monstruoasa, o persoana poate sa vada imposibilitatea de a fi mantuit, pentru ca la acea data, toti care nu primesc ploaia tarzie vor fi pierduti. Luati in considerare aceste paragrafe:

"Aceia care au biruit in orice amanunt al vietii lor, si au trecut fiecare proba cu bine, indiferent cat ar costa aceasta, au ascultat sfatul Martorului Credincios si vor primi ploaia tarzie." Testimonies, Vol. 1 ,pag. 187.

"Astazi, trebuie sa ai vasul curatit, pregatit pentru roua cereasca, pregatit pentru torentele ploii tarzii; pentru ca ploaia tarzie va veni si binecuvantarea lui Dumnezeu va umple fiecare inima care este curatita de orice pata." Evangelism, pag.702.

"Nici unul dintre noi nu va primi vreodata sigiliul lui Dumnezeu daca vom avea vreo pata sau necuratie in caracterele noastre. Depinde de noi daca dorim remedierea defectelor din caracterul nostru si curatirea templului sufletului nostru de orice pata. Atunci, ploaia tarzie va cadea asupra noastra asa cum ploaia timpurie a cazut asupra ucenicilor in ziua Cincizecimii." Testimonies, Vol.5, pag.214.

"Mi s-a aratat ca poporul lui Dumnezeu nu va face nici un efort, ci asteapta ca reinvierea sa vina si sa indeparteze relele si sa corecteze defectele lor; daca ei asteapta curatirea in felul acesta si spera sa fie pregatiti ca sa se angajeze in Marea Strigare a ingerului al treilea, ei vor fi gasiti in lipsa. Reinviorarea sau puterea lui Dumnezeu vine doar asupra celor care s-au pregatit pentru aceasta, facand lucrarea pe care Dumnezeu le-a cerut-o, curatindu-se pe ei insisi de orice necuratie a firii si spiritului, desavarsind sfintirea in frica Domnului." Testimonies, Vol. 1, pag. 619.

In lumina acestor declaratii clare, cum poate un crestin adventist sa nege posibilitatea biruintei

asupra pacatului? Nimeni nu poate fi sigilat, daca nu a experimentat acest proces desavarsit al sfintirii in viata lui. Multi pierd din vedere faptul ca sunt doua aspecte ale indreptarii prin credinta care trebuie sa fie traite de fiecare biruitor plin de succes. Una dintre ele - indreptarea - asigura eliberarea de sub pedeapsa mortii prin iertarea pacatelor din trecut. Acest dar minunat se bazeaza pe faptul ca Isus a trait o viata desavarsita, si-a asumat vinovatia noastra, si a murit pentru a satisface pedeapsa meritata de noi.

Imediat ce credem in Isus, ca Mantuitor personal, El ne daruieste toate aceste lucruri implinite in favoarea noastra. El ne considera ca si cum am fi trait o viata desavarsita si priveste la noi ca si cum n-am fi pacatuit niciodata. El ne atribuie meritele mortii lui pe cruce, eliberandu-ne de orice condamnare sau pedeapsa pentru pacatele noastre din trecut. Acest schimb prin credinta se afla in inima marelui plan de mantuire. Nimeni nu poate fi mantuit fara aceasta si nimeni nu-l poate primi prin alte mijloace, decat prin credinta, Biblia spune: "...pe cand, celui ce nu lucreaza, ci crede in Cel ce socoteste pe pacatos neprihanit, credinta pe care o are el, ii este socotita ca neprihanire." Romani 4:5.

De notat ca una din cerintele pentru primirea indreptarii prin credinta este de a fi pacatos. Acei care simt ca ei au nevoie de a parea mai putin pacatosi prin faptele lor bune inainte de a cauta indreptarea, distrug singura conditie prin care o pot primi. In continuare, lipsiti de speranta, ei contrazic Scripturile, incercand sa scoata merite personale dintr-un dar complet nemeritat. Cu cat o persoana se simte mai putin pacatoasa, cu atat mai putin va fi inclinat sa se prinda printr-o credinta simpla de fagaduintele lui Dumnezeu. In experienta indreptarii, nu poate exista o impartire a meritelor. Aceasta este doar prin credinta.

Al doilea aspect, la fel de important ca primul, al indreptarii prin credinta, este **sfintirea**. Puterea dinamica a Evangheliei nu ne elibereaza din vina pacatului fara ca sa ne salveze si din pacat. Caderea in pacat a lui Adam a creat doua probleme teribile pentru el si pentru toti urmasii lui. Mai intai, a adus sentinta mortii asupra familiei umane si apoi a slabit natura morala a omului la un astfel de grad incat el nu mai are putere sa inceteze de a mai pacatui. Amandoua aceste urmari tragice si-au primit reversul prin biruinta glorioasa a celui de-al doilea Adam.

Prima problema este remediata prin neprihanirea atribuita a lui Isus, in indreptare. Prin aceasta sentinta de moarte este anulata si pacatele din trecut sunt sterse.

Dar, trebuie rezolvata a doua problema. Cum poate fi natura morala restaurata, astfel incat sa putem rezista ispitei si sa putem birui pacatul? Planul de mantuire nu asigura doar o eliberare partiala de efectele pacatului. Prin sfintire, neprihanirea lui Isus este daruita credinciosului si biruinta totala este posibila, asupra oricarei slabiciuni mostenite sau cultivate. Credinta in fagaduintele pline de putere ale Bibliei, poate sa franga stransoarea pacatului si pregateste sufletul ca sa fie apt pentru sigilare, in timpul ploii tarzii.

Numai acei adventisti care au cerut atat indreptarea, cat si sfintirea, vor avea parte de experienta marii strigari. Samanta femeii – Isus - a dat inapoi tuturor urmasilor lui Adam, puterea de a alege sa nu pacatuiasca.

Exista persoane care critica biserica si care simt ca binecuvantarea lui Dumnezeu nu mai este asupra ei, din cauza starii ei laodiceene. Unele persoane si-au retras calitatea de membru, ca protest al decaderii spirituale si a pierderii standardelor. Eu nu am nimic comun cu o astfel de atitudine. De curand, am primit o scrisoare de la o persoana care a fost candva pastor cu binecuvantare, al unei mari comunitati adventiste de ziua a saptea. El parea ingrijorat de faptul ca eu aduc suflete pocaita intr-o biserica pe care el o descrie ca fiind "total apostaziata de la adevar si intoarsa in intunericul Babilonului." El prezinta citate din scrierile sorei White, spunand ca biserica se intoarce catre Egipt si ca membrii ei ratacesc pe mare fara harta si busola, Eu cunosteam acele paragrafe si multe altele, din aceeasi sursa. Sora White descria starea trista, laodiceana, in fiecare departament al organizatiei bisericii, mustrand, rugandu-se si suspinand din cauza compromisului cu lumea. Dar, sora White nu a parasit biserica si nu a sugerat ca biserica este Babilon! Desi a folosit cuvinte socante pentru indreptare, totusi, niciodata nu a sugerat ca cei credinciosi care apartin bisericii ramasitei, sa paraseasca organizatia,

indiferent care ar fi motivul. Ea a scris, in repetate ocazii, ca cei slabi, lumesti, nestatornici, vor fi cernuti, lasand ca un popor curatit sa incheie lucrarea.

"Marturia cercetatoare a. Duhului lui Dumnezeu va separa, din Israel, pe acei care au fost in lupta cu mijloacele randuite de Dumnezeu, de a pastra biserica neintinata de coruptia lumii. Raul trebuie numit rau. Pacatele trebuie numite pe numele lor adevarate.. Marturia cea dreapta si clara trebuie sa fie prezenta in biserica, altfel, blestemul lui Dumnezeu va veni asupra poporului Lui, asa cum s-a intamplat cu vechiul Israel, din cauza. pacatelor lor." Testimonies, Voi.5, pag.676.

CAPITOLUL 9

INTROSPECTIE REALISTA ASUPRA DEFECTELOR NOASTRE

A ignora pacatele practicate si indragite de multi membrii ai bisericii este o lipsa de intelepciune. Vocea de avertizare trebuie auzita. Adevarul patrunzator trebuie sa fie proclamat, dar trebuie facut in contextul iubirii si ingrijorarii pentru acei care au fost orbiti de Satan. Exista inca un grup de credinciosi loiali, care nu vor fi clintiti de la stalpii adevarului.

"Aluatul evlaviei nu si-a pierdut puterea in intregime. Cand pericolul si starea de decadere sunt in punctul maxim, mica grupa care sta in lumina suspina si plange din cauza nelegiuirilor din tara. Dar mai mult decat orice, rugaciunile lor se inalta in favoarea bisericii, pentru ca membrii ei umbla in caile lumii." Testimonies, Vol.5, pag.209.210.

Aceasta afirmatie este tipica intre multe altele, in care sora White identifica "mica grupa" din mijlocul ramositei, care refuza sa urmeze restul bisericii, ai carei "membrii umbla in caile lumii". Dintr-o astfel de exprimare reiese clar ca exista o ramosita in biserica ramositei, care va recunoaste neglijarea standardelor si va lua o pozitie ferma impotriva compromisului cu lumea in biserica.

Astazi, Dumnezeu priveste la acei care vor fi ca o stanca de neclintit in fata pacatului si ispitelor. Cata bucurie simtim atunci cand lasam ca lucrarea harului Sau minunat sa se faca in mod liber, nelimitat! Fiecare dintre noi are privilegiul de a supune fiecare aptitudine a fiintei lui in slujba lui Dumnezeu si a soliei Lui. El nu ne cheama la o slujire impartita. Pacea lipseste dintr-o inima predata pe jumătate.

Ce au in comun adevarul si eroarea? Dumnezeu doreste ca poporul ramositei sa dea o marturie clara, in fiecare punct al doctrinei adevarate si in experienta. Aceasta biserica nu este biserica adevarata doar pentru ca se incadreaza perfect intr-o anumita perioada istorica si profetica. Este biserica adevarata si va ramane biserica adevarata numai daca va continua sa predice si sa practice in deplina armonie cu marturia Spiritului lui Dumnezeu. Noi nu putem sa simtim asigurarea mantuirii numai pentru ca apartinem bisericii adevarate. Siguranta noastra depinde de o legatura personala cu Hristos, din care va rodi ascultarea prin credinta. O mandrie spirituala nemasurata a distrus vechiul Israel si poate ca usurinta sa prinda in cursa si pe adventistii de ziua a saptea de astazi.

Cateva detalii sunt aratate de sora White despre "mica grupa" credincioasa, din mijlocul ramositei. Ei suspina si plang, din cauza nelegiuirilor din tara, si "rugaciunile lor se inalta in favoarea bisericii pentru ca membrii ei umbla in caile lumii... Cand mania Lui se va varsa prin judecati, acesti urmasi umili si devotati ai lui Hristos se vor distinge de restul lumii prin durerea sufletului lor, care este exprimata prin suspine si lacrimi, mustrari si avertismente. In timp ce altii incearca sa acopere cu o mantie raul existent si sa scuze nelegiuirea prezenta pretutindeni, acei care au zel pentru onoarea lui Dumnezeu si iubire pentru suflete, nu vor avea liniste pana ce nu vor castiga pe unii dintre ei." Testimonies, Vol.5, pag. 210.

Ce responsabilitate apasa pe umerii strajerilor de pe ziduri! Cu cata ardoare ar trebui sa studiem si sa ne rugam, ca sa facem parte din acea mica grupa, care suspina din cauza pacatelor bisericii. Cat de clar vedem implinirea descrierii sorei White, pe masura ce ne apropiem de timpul sigilarii, Noi dorim sa fim in stare sa impingem avalansa compromisului inapoi din biserica zilnic, trebuie sa ne rugam, implorand ca Duhul lui Dumnezeu sa pazeasca picioarele noastre de cadere si sa intareasca mintile noastre impotriva inselaciunilor care ne inconjoara. Cine este atat de abil ca sa reziste in puterea lui?

Ca unul dintre strajerii de pe ziduri, eu voi fi raspunzator inaintea lui Dumnezeu pentru sufletele celor pe care nu i-am avertizat impotriva. dusmanului care se apropie. Inima mea plange cand privesc la ceea ce se petrece si vad cat de putin pot sa fac. Ce am putea sa facem pentru ca biserica noastra sa se intoarca la modelul aratat atat de clar, in sfaturile inspirate?

Lucrarea medicala a luat o directie impotriva careia am fost avertizati cu multi ani inainte. Luand din mainile bisericii administratia institutiilor noastre si plasandu-le sub controlul unor persoane profesioniste platite cu salarii foarte ridicate s-a deschis poarta patrunderii compromisului. Noul aranjament accelereaza pasul competitiei rusinoase, de a fi pe locul intai si de a atrage cel mai mare numar de pacienti. Dumnezeu nu ne-a incurajat niciodata ca sa construim astfel de clinici medicale. Mereu si mereu, am fost avertizati sa nu intram in competitie cu institutiile publice. Clinici medicale mici, rurale, unde principiile adevaratei reforme pentru sanatate pot fi aplicate si invatate, acesta a fost continutul soliei sorei White din partea lui Dumnezeu. Cum putem sa aparam investirea a milioane de dolari imprumutati pentru dezvoltarea Clinicilor-monolite, medico-chirurgicale, care sfideaza marea parte a instructiunilor date de Dumnezeu?

Sfatul impotriva folosirii medicamentelor a fost sfidat. In majoritatea spitalelor noastre mari si a centrelor medicale, exista o foarte mica diferenta fata de lume, in ceea ce priveste tratarea bolilor. Ultimele doua adunari de evanghelizare, le-am tinut in orase mari, unde sunt localizate doua complexe mari medicale adventiste. Am mancat deseori in restaurantele acestor institutii metropolitane. Inchipuitiva uimirea si mahnirea mea, cand am vazut ca se serveau mancaruri cu carne intr-unul din aceste spitale adventiste de ziua a saptea. In fiecare zi trebuia sa intreb pe cei care serveau in restaurant, ca sa deosebesc mancarea cu carne de celelalte preparate vegetariene.

In celalalt spital, nu se servea carne in restaurant, dar aparate de servit cafea erau in sala. In zilele de Sabat, publicul, ca si salariatii, plateau pentru alimentele cumparate la aparatul automat de incasare, la fel ca si in cursul saptamanii. Chiar daca eu am avut o legitimatie de vizitator, totusi a fost o experienta neplacuta, sa vad afacerile continuand in Sabat, ca si in cursul saptamanii. Imi amintesc cum, cu ani inainte, nimeni nu putea sa manance in restaurantele spitalelor noastre, in Sabat, decat daca aveau o cartela de masa. In Sabat, nu exista nici un schimb de bani.

Inima mea sufera cand privesc in ce directie tinde lucrarea noastra de publicatii si educatie. Stiu cat de sensibili au ajuns educatorii nostri la cel mai mic cuvint de critica, dar trebuie sa va prezint afirmatia facuta de Dr. Winton Beaven in Adventist Review, din 27 Septembrie 1984, in care el noteaza: "Intre 40 si 45 de procente dintre barbati-studenti din colegiile adventiste din America de Nord beau bere, vin sau alte bauturi alcoolice." Cu siguranta ca unii vor dori sa respinga aceasta afirmatie, dar cine este mai bine calificat ca sa faca o astfel de constatare? Dr. Beaven a fost recunoscut ca o autoritate in domeniul de cercetarea drogurilor, si el a facut aceasta afirmatie la prima intalnire a comitetului Institutului pentru Dependenta data de droguri si alcool, din cadrul Universitatii Andrews.

Stiu ca avem unii dintre cei mai minunati educatori crestini din lume - barbati si femei, dedicati pe deplin, pentru dezvoltarea caracterelor tineretului nostru. Deseori, ei sunt limitati de regulamentele consiliilor, de presiuni din partea parintilor si de schimbarile neprevazute ale tineretului, de la o zi la alta. Profesorii adventisti de ziua a saptea merita cinste si recunoasterea consacrarii lor pentru o cauza nobila si dificila.

Totusi, undeva, de-a lungul cararii s-au pierdut multe din standardele si regulile care erau candva

de paza in centrele noastre de educatie.

Pe baza afirmatiei din Adventist Review, daca se pastreaza inca procentele din anii trecuti, inseamna ca aproape jumatate din barbatii-studenti inscrisi in colegiile noastre, se califica pentru exmatriculare imediata. Faptul ca acesti studenti continua sa frecventeze cursurile este o dovada tragica, ca multe din standardele crestine de baza nu sunt respectate. Daca Dr.Beaven este corect in afirmatia lui, inseamna ca noi schimbam regulile de comportament ca sa se potriveasca cu un stil de viata laodiceean, al unei generatii indulgente sau conducatorii institutiilor noastre de invatamant nu stiu ce se petrece chiar sub ochii lor. In loc de a lua masuri disciplinare impotriva studentilor care folosesc bauturi alcoolice, unele scoli au infiintat programe de reabilitare. Planul bun de reforma si reabilitare nu trebuie sa fie acuzat dar, in acelasi timp, trebuie sa existe un program important pentru pastrarea unui stil de viata disciplinat, in fiecare institutie adventista de invatamant.

Este posibil ca aceasta atitudine ingaduitoare sa influenteze si alte sectoare din viata adventistilor? Priviti la procentele cazurilor de divort din biserica ramasitei; aproape ca se egaleaza media celor din lume. Sa luam in considerare schimbarile rapide in atitudinea fata de vizionarea filmelor, avorturi si homosexualitate. Pozitiile biblice-istorice sunt neutralizate cu abilitate, prin expuneri studiate, bazate in mare parte pe apeluri emotionale la dreptate, cinste, egalitate. Avem nevoie de sensibilitate, dar mult mai mult avem nevoie sa stam la principiile clar prezentate prin inspiratie divina si pastrate, care ne-au slujit bine mai mult de 125 de ani.

Dar, in ciuda unor orientari gresite, de compromis, aceasta este inca biserica ramasitei lui Dumnezeu si este pe calea catre Imparatie. Multi dintre membrii, pastorii, si administratorii bisericii vor fi zguduiti si cernuti afara, dar biserica va ramane dupa aceea curata si fara compromis. Argumentele lumesti si interesele politice nu vor fi cunoscute in randurile acelei ramasite pline de Duhul Sfant care va da marea strigare!

"Dar, timpul curatirii bisericii se apropie grabnic. Dumnezeu va avea un popor curatit si credincios. In cernerea puternica care va avea loc in curand, vom fi in stare sa masuram mai bine puterea lui Israel. Semnele arata ca timpul este aproape, cand Domnul va arata ca instrumentul de vanturat este in mana Sa si El va curati aria." Testimonies, Vol.5, pag.80.

"Satana va face minuni ca sa insele; el isi va arata puterea lui ca fiind suprema. Biserica poate sa para ca se prabuseste, dar nu va cadea. Biserica va ramane, in timp ce pacatosii din Sion vor fi cernuti afara... Aceasta este o incercare teribila... Ramasita care isi va curati sufletele prin ascultare de adevar, va aduna puteri din acel proces de proba." Comentarii Biblice, Vol.7, pag.911.

"Am intrebat care este insemnatatea zguduirii, pe care am vazut-o si mi s-a aratat ca va fi produsa de Marturia Adevarata data prin sfatul Martorului Credincios catre Laodiceea... Unii nu vor suporta aceasta marturie directa. Ei se vor ridica impotriva ei si aceasta va produce zguduirea in poporul lui Dumnezeu." Early Writings, pag.270

Nu traim noi, deja, timpul zguduirii, cand biserica va fi curatita., atat in doctrina, cat si in practica? Cata raspundere apasa pe umerii acelora care sunt la conducerea lucrarii din diferite conferinte si institutii! Nu trebuie sa permitem ca vreun obstacol sa se interpuna intre poporul nostru si spiritul de adevarata inviorare si reformatiune. Nici unui departament al lucrarii organizate, nu trebuie sa i se permita sa arunce pietre in calea procesului de sfantire.

Unii vor da sfatul ca este mai bine sa ignori articolele arogante, din revistele pentru tineret, care sunt impotriva standardelor noastre istorice, crestine. Ei ar ramane tacuti, daca profesorii de stiinte naturale, din colegiile noastre ar publica teoriile lor impotriva perioadei de 6000 de ani a istoriei pamantului. Dar, este aceasta cea mai buna atitudine? Isi va indeplini Martorul Credincios lucrarea, cand se urmeaza un astfel de curs? Aceasta lipsa din partea conducatorilor bisericii Laodiceea, cheama la pocainta. Este gresit din partea acelor care aduc biserica in situatia de a accepta in tacere astfel de

reprezentari gresite ale pozitiei corecte adventiste. Pastrarea in slujba a profesorilor, pastorilor sau administratorilor care nu impartasesc doctrinele bisericii, nu va incuraja reinviorearea sau reforma. De asemenea, aceasta nu va inspira incredere in acei care au fost alesi ca sa supravegheze lucrarea Domnului.

Cand anumite persoane predica contrar adevarului, ei nu trebuie pastrati ca vorbitori pentru adevar. Aceasta este o lucrare fara sens. O astfel de orientare va plasa biserica in conflict cu propriile ei interese spirituale.

Ascultati cuvintele rostite de doi dintre fostii presedinti ai Conferintei Generale, in timp ce priveau la spiritul de compromis care patrundea in biserica, in acea vreme:

"Sunt tulburat de orientarea luata de lucrarea de educatie si instruire. Sunt ingrijorat de faptul ca lucratori nostri din domeniul educatiei si instruirii cer sfatul tot mai mult de la lume si mai putin de la Dumnezeu, decat in anii trecuti." Review and Herald, 21 Noiembrie, 1935. Elder C.H. Watson.

"A sosit timpul ca o reformatiune profunda sa aiba loc. Avem nevoie astazi, de oameni reinvioreati de o noua putere spirituala, o biserica reformata si care a parasit obiceiurile lumesti... Spiritul din biserica este un spirit de neascultare si superficialitate deplorabila." Elder J.L. McElhany, Review and Herald, 3 Decembrie 1936.

In acelasi an, editorul de la Review, a facut un apel fierbinte ca marturia dreapta sa fie restaurata in biserica:

"Daca inimile noastre devin neputincioase si limbile noastre amutesc, daca neglijam sa proclamam sfatul lui Dumnezeu in intregime, dezaproband pacatul din biserica, indiferent cine este implicat, vom pierde puterea noastra si Domnul va ridica pe altii din randuri, ca sa ia locurile noastre." Elder F.M. Wilcox, Review and Herald, 1 Iunie 1936

Astazi, astfel de marturisiri oneste din partea conducatorilor bisericii sunt aproape necunoscute. Administratorii, lucratorii si membrii laici sant descurajati cand observa astfel de lipsuri printre sfinti. Dar este exact acelasi apel puternic, direct, care a incurajat inimile membrilor nostri si i-a facut constienti de nevoile lor individuale. Nimic nu va restaura mai repede, si va intari increderea in conducerea acestei miscari, ca recunoasterea sincera, deschisa a caderilor evidente, si un angajament public ca vor indrepta lucrurile prin harul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 10

TIMPUL PENTRU VESTIREA MARTURIEI

Cu siguranta, a sosit timpul pentru fiecare adventist de ziua a saptea ca sa cunoasca pacatele Laodiceei – mandria, compromisul cu lumea, etc. - si sa se alature celor care vor protesta impotriva acestui amestec dezgustator intre firesc si spiritual. Pastorii si membrii trebuie sa fie dispusi sa riste sa fie criticati cand vor predica solia catre Laodiceea. Sunt o mie de alte subiecte mult mai placute, dar ora este prea avansata ca sa vorbim despre lucruri placute urechilor noastre. Nici membrii adormiti nu mai au nevoie de solii linistitoare. Acum este timpul pentru trezire.

Daca ganditi ca Ioan Botezatorul a fost prea direct si prea sever in predicarea lui, atunci va veti ridica impotriva soliiilor pe care Dumnezeu le da barbatilor credinciosi sa le proclame astazi. A fost Ioan prea direct, cand l-a intrebat pe Irod de casatoria lui nelegala? Daca este asa, noi trebuie sa fim si mai directi. Luati in considerare urmatorul paragraf:

*"In acest timp infricosator, chiar inainte de a doua venire a lui Hristos, predicatorii credinciosi ai lui Dumnezeu, vor da o **marturie mai directa decat cea prezentata de Ioan Botezatorul**. O lucrare importanta, de raspundere, este inaintea lor. Dumnezeu nu-i va recunoaste ca pastori ai Sai pe cei care predica despre lucruri placute auzului. Un blestem teribil este asupra lor." Testimonies, Vol.1, pag.321.*

Vor suporta conducatorii religiosi de astazi sa fie corectati mai bine decat cei din zilele lui Ioan? Cu siguranta ca ne putem astepta la aceeasi furie din partea celor care stau confortabil in scaunul indreptarii de sine al bisericii Laodiceea.. Cum indrazneste cineva sa acuze biserica adevarata de fapte rele sau apostazie?

*"In vechime, cand Ilie a fost trimis cu o solie de la Dumnezeu catre popor, ei nu au luat in seama avertismentul. Ei l-au considerat prea sever. Ei gandeau chiar ca si-a pierdut mintea, pentru ca denunta pacatele lor, pe ei - care erau poporul favorizat al lui Dumnezeu - ca fiind pacatosi si ca nelegiuirile lor sunt atat de teribile incat judecatile lui Dumnezeu vor cadea asupra lor. Satana si ingerii lui au fost intotdeauna. **pregatiti de lupta impotriva celor care dau solii de avertizare si care mustra pacatele. Cei neconsacrati se vor uni cu vrajmasul sufletelor, ca sa faca lucrarea slujitorilor credinciosi ai lui Dumnezeu, cat mai grea posibil.**" Testimonies, Vol.3, pag.261.*

In aceste zile de proba si cernere, spiritul de teama nu-si are locul in lucrarea de raspundere a pastorilor si conducatorilor. **Bunatatea nu se arata, mangaind pe cei din Sion care dorm**. Poate ca suntem inclinati, ca si Eli, sa fim foarte delicati si iubitori dar sa nu uitati vreodata ca lipsa de fermitate a dus la lepadarea lui Eli. Putem spune multe lucruri bune despre Eli, dar el a fost prea temator ca sa ia o pozitie publica ferma, fara compromis, impotriva pacatului.

"Eli a fost delicat, iubitor si bun, si avea un interes real in serviciul lui Dumnezeu si prosperitatea cauzei Lui. El a fost un om care avea putere in rugaciune. Niciodata nu s-a revoltat impotriva cuvintelor lui Dumnezeu. Dar el a fost fara judecata; el nu a avut tarie de caracter ca sa mustre pacatul si sa execute dreptatea impotriva pacatosului, astfel incat Dumnezeu sa se increada in el, ca va pastra pe Israel curat. El nu a adaugat credintei lui **curajul si puterea de a spune Nu, la timpul si la locul potrivit**. Pacatul este pacat, neprihanirea este neprihanire. Sunetul de avertizare al trambitei trebuie dat. Noi traim intr-un timp ingrozitor de decazut. Inchinarea la Dumnezeu va ajunge corupa, daca nu vor fi oameni ai credintei treji la fiecare post. de garda." Testimonies, Vol.4, pag.517.

Va trage Dumnezeu la raspundere pe multi pastori delicati si placuti pentru ca nu au avut curajul ca sa expuna si sa mustre pacatul?

"Daca exista rele aparente in mijlocul poporului Sau, si daca slujitorii lui Dumnezeu trec indiferenti pe langa ele, ei sustin in realitate si indreptatesc pe pacatos, si sunt la fel de vinovati si vor primi cu siguranta dezaprobarea lui Dumnezeu, pentru ca ei vor fi facuti raspunzatori de pacatele celor vinovati." Testimonies, Vol. 3, pag.265-266.

"Daca conducatorii bisericii neglijeaza sa cerceteze cu atentie, care sunt pacatele care aduc dezaprobarea lui Dumnezeu asupra trupului bisericii, ei vor fi raspunzatori pentru acele pacate." Testimonies Vol.3, pag.269

"Acei care au prea putin curaj ca sa mustre raul sau care prin indolenta si lipsa de interes, nu fac nici un efort ca sa curete familia sau Biserica lui Dumnezeu, sunt trasi la raspundere pentru raul care poate sa rezulte din neglijarea datoriei lor. Noi suntem la fel de raspunzatori pentru relele pe care am fi putut sa le oprim prin exercitarea autoritatii de parinte sau de pastor, ca si cum acele fapte ar fi fost ale noastre personale." Patriarhi si Profeti, pag. 578.

Inaintea ultimului mare efort, de a face ca biserica ramasitei lui Dumnezeu sa piarda increderea in lege, nu va fi logic pentru Satan ca sa infiltreze in biserica pastori neconsacrati si membrii neconvertiti? Cand privim in contextul luptei de secole, este usor sa vedem cum Satan va incerca o astfel

de tactica.

Pentru ca noi traim in perioada finala a acestei drame miscatoare noi devenim spectatorii ultimei strategii a lui Satan.. Chiar acum, el aduna si organizeaza toate liniile de influenta, prin care a slabit puterea pazitorilor poruncilor. Acum, vedem cum anumite situatii converg, situatii - pe care nu le-am inteles mai inainte, pentru ca ele apareau ca niste probleme fara importanta. Deodata ne dam seama cum toate erau legate impreuna si noi suntem inselati din nou de marele adversar".

Priviti din nou la ordinea uimitoare a pieselor care formeaza imaginea completa ce ni se descopera ochilor abia acum. Evenimente izolate din biserica se dovedesc a fi mici portiuni ale unui model urias care se apropie de finisare. Totul prinde un nou sens in lumina ultimelor obiective ale lui Satan. Ce plan mai bun putea el sa puna la cale, decat de a dilua treptat, standardele spirituale prin patrunderea compromisului lumii. In acelasi timp, Satan s-a folosit de teama multora impotriva fanatismului si legalismului, producand un salt radical catre har, lucrarea incheiata la cruce si o etalare a sfintirii. Unii pastori au fost prinsi in aceasta orientare si au fost constransi sa accepte membrii noi pentru botez fara roadele unei depline ascultari. Sub influenta acestor neconvertiti si a unei orientari catre lume, biserica nu este pregatita sa faca fata ciocnirii cu noua teologie, in mod special cand este infiltrata prin predicile din fiecare saptamana, ale unor aparatori tineri ai acestor vederi divergente.

Inima mea se indreapta catre sutele de adventisti credinciosi care mi-au scris despre eforturile lor de a lupta impotriva valului de apostazie. Ei recunosc parasirea principiilor, unul dupa altul. Ei cauta suport in lucrarea lor izolata, de a incerca sa mentina linia. Sfatul meu a fost intotdeauna acelasi. Ramaneti in biserica si in mod deosebit, stati aproape de Domnul Isus in rugaciune si studiul Bibliei. Fiti siguri ca aveti temelia credintei bazata pe adevarul deplin, istoric, si SA NU FACETI NICI UN COMPROMIS!

Care sunt solutiile practice la problemele care confrunta biserica de astazi? Raspunsul, desigur, este zguduirea, dar solutia personala este o legatura profunda, spirituala cu Hristos. Nici unul dintre noi nu-si poate inchipui natura programului de opozitie al lui Satan impotriva sfintilor. El va arunca, literal, tot arsenalul raului, in cei care ii stau in cale. Orice poate fi zgduit, va fi zgduit.

Orasele mari vor fi centre de violenta si pericole. Acolo nu va fi un loc sigur pentru pazitorii Sabatului. Noi am primit avertizari dupa avertizari, de a parasii marile metropole si sa gasim refugiul in locuri retrase, la tara. Banii si proprietatile vor ajunge o cursa si o amenintare pentru acei care au asteptat prea mult ca sa-i foloseasca in lucrarea lui Dumnezeu. Inselaciunea reala a bogatiilor va fi expusa, atunci, cand milioane de dolari ai adventistilor vor fi pierduti in prabusirea economica, care se apropie.

Acei care si-au pus viata si posesiunile pe altar, nu se vor teme de evenimentele finale. Prin rugaciune zilnica, de cercetare de sine si prin studiul Bibliei, ei s-au pregatit pentru lupta de la Armagedon. Cand marea lupta atinge faza finala, fiecare persoana devine subiectul unei lupte teribile intre Hristos si Satana. Numai cei care s-au pregatit vor fi acum in siguranta. Acei care au manifestat o atitudine de compromis cu lumea nu vor putea sa treaca proba.

Chemarea lui Dumnezeu catre Laodiceea este o chemare la pocainta si la pastrarea credintei, iubirii, neprihanirii lui Isus si a Duhului Sfânt. Exista speranta si fagaduinta pentru fiecare suflet care va folosi mijloacele lui Dumnezeu asigurate pentru sfintirea noastra. Ca si Daniel, in vechime, noi trebuie sa fim credinciosi in lucrurile mici, inainte ca sa fim pregatiti sa facem fata sentintei de moarte. Dezvoltand o credinta ferma in fiecare situatie, sufletul este intarit si biruinta asigurata.

Care este starea ta, astazi? Astepti ca mai multe semne sa arate ca este timpul sfarsitului? Cerceteaza-te ca sa vezi ce lucrare a harului este inca necesara in viata ta, pentru pregatirea de a intampina pe Domnul la a doua Sa venire! Daca nu petreci cel putin o ora pe zi in studiu si rugaciune, cum vei justifica neglijenta ta? Noi gasim timp pentru ceea ce dorim in realitate sa facem. Inselaciunea

favorita a lui Satan este de a crea o siguranta falsa la acei care au o experienta numai cu numele.

Cautati pe Domnul, acum, cata vreme se mai poate gasi. Imparte-ti timpul zilnic, astfel incat sa ai vreme pentru rugaciune si studiul Bibliei, dimineata devreme sau seara. Prin hotarari statornice si chibzuite, de a da primul loc in viata noastra lui Dumnezeu, va rezulta o disciplina uimitoare a sufletului.

"Cand ne supunem lui Hristos, inima noastra se uneste cu inima Lui, vointa noastra se contopeste cu vointa Lui, mintea devine una cu a Lui, gandurile sunt aduse in ascultare de El; noi traим viata Lui. Aceasta inseamna a fi imbracat cu haina neprihanirii Lui." Christ's Object Lessons, pag. 312.

Ce posibilitati deosebite! Predarea zilnica a fiintei in intregime lui Dumnezeu rezulta intr-o unire cu El. Cand suntem infometati dupa acea experienta, mai mult decat orice in lume, o vom primi. Si dorinta va creste cu cat vom petrece mai mult timp in prezenta Lui.

Parfumul unei astfel de legaturi va umple viata de o bucurie fara margini. Daca dam prioritate timpului cel mai pretios, de calitate, pentru hranirea cu Cuvantul lui Dumnezeu, va apare o reinviore a spirituala - la fel cum plantele cresc dupa ploaie.

"Daca pastram ochii atintiti catre Domnul, ingaduind inimilor noastre sa izbucneasca in cantari de multumire si lauda la adresa Lui, vom avea o continua prospetime in viata noastra religioasa. Rugaciunile noastre vor fi asemenea unei conversatii cu Dumnezeu, ca si cum am vorbi cu un prieten. El ne va spune tainele Lui. Deseori, vom trai sentimentul plin de o dulce bucurie, al prezentei lui Isus. Adesea, inimile noastre vor fi pline de foc sfant, in timp ce El comunica cu noi, asa cum a facut cu Enoh." Christ's Object Lessons, pag. 129.

CAPITOLUL 11

FRICOSII SI NEGLIJENTI CERNUTI AFARA

Experienta lui Ghedeon arata ca Dumnezeu nu are nevoie de un mare numar ca sa-si implineasca lucrarea Lui. Armata celor 32000 a fost practic stearsa cand cei fricosi au fost invitati sa mearga acasa. Ghedeon nu vedea cum va castiga biruinta cu cei 10000 de barbati, care au mai ramas. Dar Dumnezeu a vazut ca sunt inca prea multi, asa ca El a cerut ca o alta proba sa fie aplicata. Pe drumul catre campul de lupta, fiecare viteaz s-a oprit ca sa bea apa din rau. Toti, cu exceptia a 300 de soldati, s-au plecat pe genunchi, lipsiti de grija, si au baut apa din rau fara ca sa tina privirea indreptata spre dusman. Elita formata din 300 de persoane nu s-au plecat pe genunchi, ci repede au luat apa in palme si au sorbit cu buzele lor. Domnul a spus: "Cu cei trei sute de oameni care au sorbit, va voi mantui, si voi da pe Madian in mainile tale. Toti ceilalti din popor sa se duca fiecare acasa." Judecatorii 7:7.

Noi stim relatarea marii biruinte a lui Dumnezeu, in acea zi, care a fost castigata cu o mica grupa de israeliti. Cu faclii si ulcioare si trambite ei au zdrobit puterea armatei madianite.

Care este lectia noastra, astazi, in timp ce infruntam lupta finala de eliberare? Paralela cu experienta lui Ghedeon este minunata. Noi vom fi, literal, o ramasita a ramasitei, ca si cernerea si zguduirea rezidurilor din armata lui Ghedeon. Lectia este aceasta, ca Dumnezeu nu poate sa foloseasca pe cei fricosi, si El nu poate sa-i foloseasca pe cei neglijenti, in lupta cruciala care ne sta in fata. Am prezentat dovezi de necontestat in aceasta carte, ca Dumnezeu doreste ca urmasii Lui sa fie curajosi, indrazneti, care vor trata pacatul in spiritul lui Ilie si Ioan Botezatorul. Aceia care vor da marea strigare in puterea ploii tarzii, nu se vor teme de ceea ce le vor face oamenii. Ei vor descoperi pacatele

Babilonului, si vor predica marturia adevarata catre biserica adormita, Laodiceea. Ei vor da un "anumit" sunet de trambita.

Pot cei neglijenti sa faca parte din grupa sfintilor sigilati, in ziua bataliei? Toate dovezile spun: Nu. Dusmanii nostri nu sunt madianitii, ci lumea.

"Suflete desfranate! Nu stiti ca prietenia lumii este vrajmasie cu Dumnezeu? Asa ca cine vrea sa fie prieten cu lumea se face vrajmas cu Dumnezeu." Iacov 4:4.

Ni se pare posibil sa ne acomodam cu lumea si totusi sa fim sigilati in timpul marii strigari? Nimeni, niciodata! Aceia care fac compromis cu lumea vor cadea prada invataturii false pentru ca abilitatea lor de a discerne adevarul de eroare a fost distrusa.

Chiar acum se aplica proba lui Ghedeon, in biserica ramasitei, si exodul a si inceput. Fricosii si neglijentii sunt fortati sa-si arate pozitia lor, cand marturia adevarata a Martorului Credincios se aude in biserica Adventistilor de ziua a saptea. Aceasta solie nu este transmisa de aceia din afara bisericii, ci de acei care sunt in biserica si gem si suspina din cauza nelegiuirilor care sunt printre membri.

Sa nu uitati niciodata ca cei 300 de biruitori, din armata lui Ghedeon, nu au invins prin numarul sau echipamentul lor. Ei au fost inarmati doar cu doua lucruri - o faclie intr-un ulcior si o trambita. Iata aranjamentul in scena pentru biruinta ramasitei. Faclia cu uleiul ei reprezinta Duhul Sfânt in ploaia tarzie, care cade doar asupra celor care asculta pe deplin, a celor sigilati. Trambita simbolizeaza sunetul clar al avertismentului impotriva compromisului cu lumea al bisericii Laodiceea. Comparatia intre 300 si 32000 este semnificativa, ca "mica grupa" care a fost descrisa de sora White. Ei au fost singurii care nu au renuntat la pazirea Sabatului si nu s-au unit cu puterea de opozitie.(Testimonies, Vol.1, pag.608.)

Va fi biserica organizata receptiva la chemarea la pocainta si va renunta la apostazia care au ingaduit-o sa se dezvolte? In 1888, biserica nu a fost dispusa sa primeasca aceeasi solie, care a fost descrisa ca fiind picurii ploii tarzii. Niciodata nu va fi usor sa te întorci si sa atingi standarde mai inalte. Fiecare lectie a trecutului nostru ne invata ca torentul care trage in jos va continua. Dar, de data aceasta, modelul normal se va frange si se va schimba. Va fi o hotarare teribila si traumatica pentru ca va parea ca pune in pericol intreaga structura si tesatura a bisericii. Toate vor parea gata sa cada si sa se dezintegreze, dar biserica nu va cadea. Duhul lui Dumnezeu asigura puterea pentru o schimbare totala. Nimeni nu poate sa prezica cat de dureroasa va fi aceasta experienta. Asa cum am vazut, Dumnezeu va ridica pe multi din popor ca sa inlocuiasca stelele cele mai stralucitoare, care se vor stinge. Lucrarea se va termina repede de catre aceia care sunt gata sa se lase in mana puterii divine, mai mult decat in grija "institutiilor de specialitate." (Marea Lupta, pag.606).

Subiectul solemn care este in fata fiecaruia dintre noi este daca vom fi in acea mica grupa care va accepta solia de pocainta si reformatiune care va fi data Bisericii Laodiceea. Chiar daca unii au respins solia cand a fost data in anul 1888, suntem noi mai umiliti si mai receptivi acum la o astfel de chemare? Recunoastem coborarea standardelor si suspinam din cauza orientarii catre lume a bisericii? Cum este inima ta? Primesti tu o invitatie la o curatire mai profunda si consacrarea vietii tale?

"Daca cei care marturisesc a fi poporul lui Dumnezeu au inimile in opozitie cu marturia adevarata, trebuie sa fie convinsi ca au o lucrare de facut ca sa biruiasca, altfel vor fi cernuti afara... Aceia care au biruit in fiecare amanunt al vietii, au trecut cu bine fiecare proba si au biruit, coste aceasta oricat ar costa, au ascultat sfatul Martorului Credincios si vor primi ploaia tarzie." Testimonies, Vol.1, pag.187

"Biserica este in starea laodiceeana. Prezenta lui Dumnezeu nu este in mijlocul ei... Ce lucru teribil este de a-L exclude pe Hristos, din propriul Lui templu! Ce pierdere pentru biserica! Mantuitorul nostru trimite pe solii Lui, ca sa duca o marturie catre poporul Lui. . . Dar multi refuza sa-L primeasca, pentru ca se tem ca El va fi un oaspete pretentios... de care se tem ca le va cere sa renunte la lucruri de care sunt prea legati. Si astfel, Isus din Nazaret trece mai departe. El doreste sa reverse asupra lor

binecuvantarile si darurile harului; dar ei refuza sa le primeasca." Brown Leaflet Series, Education, No.6 , 1898

"Solia catre Laodiceea este plina de incurajare pentru ca biserica, desi aluneca de pe carare, mai poate inca sa cumpere aurul credintei si iubirii, mai poate inca sa primeasca haina alba a neprihanirii Domnului Isus ca sa fie acoperita. Curatia inimii, curatia in motive mai poate inca sa caracterizeze pe aceia care sunt cu inima impartita si care se lupta intre a servi lui Dumnezeu sau lui mamona. Ei pot inca sa-si spele haina caracterelor lor si sa le faca albe, in sangele Mielului." Comentarii Biblice, Vol.7, pag.966

"Pacatul vechiului Israel a fost ca au neglijat sa implineasca vointa expresa a lui Dumnezeu si au urmat caile lor proprii, dupa calauzirea unor inimi nesfintite. Israelul modern merge cu grabire, pe urmele pasilor lor si Domnul dezaproba caile lor." Testimonies, Vol.5, pag.94

Reamintiti-va, deseori ca este o paralela uimitoare intre Israelul din vechime si Israelul modern. Am fost avertizati despre pericolul teribil de a urma cursul parcurs de natiunea iudaica, care a culminat in lepadarea lor ca popor al lui Dumnezeu. Tot ce li s-a intamplat lor a fost "pentru invatatura noastra peste care a venit sfarsitul veacurilor." 1 Corinteni 10:11. Dumnezeu a staruit deseori, ca ei sa se separe de natiunile din jurul lor si sa respinga orice compromis cu inchinarea la Baal. El spune:

"Poporul Meu era o turma de oi pierdute, pastorii lor ii rataceau, ii faceau sa cutreiere muntii; treceau de pe munti pe dealuri , uitandu-si staulul." Ieremia 50:6.

Profetul descrie durerea lui Dumnezeu pentru poporul Lui, care nu gaseste loc de odihna. Ei sunt calauziti de proprii lor pastori pe carari straine. Apoi, se aude din nou chemarea lui Dumnezeu, prin profetul Ieremia:

"Asa vorbeste Domnul: "Stati in drumuri, uitati-va si intrebati care sunt cararile cele vechi, care este calea cea buna: umblati pe ea si veti gasi odihna pentru sufletele voastre." Ieremia 6:16.

Pana cand Israelul lui Dumnezeu de astazi nu se intoarce la hotarele adevarului si nu reface vechile carari - calea cea buna - ei nu vor gasi niciodata loc de odihna pentru sufletele lor.

In concluzie, putem spune ca acum confuzia doctrinala din biserica noastra este in principal, rezultatul compromisului cu lumea. Aceasta a fost generata de starea incropita a bisericii Laodiceea, ca urmare a neglijarii unei legaturi personale cu Hristos. Fiecare inel din lantul apostaziei ne duce inapoi la problema importanta, de baza, si anume ca nu ne luam timp de a ne ruga, de a studia si de a da lui Isus primul loc in viata. Adevaratul remediu pentru laodiceean este aurul, haina alba si medicamentul pentru ochi, elemente care reprezinta o religie adevarata, personala. Credinta, Duhul Sfânt *si* neprihanirea lui Isus, vor genera o astfel de inviorare individuala, incat se va face o curatire a bisericii, purificand-o in intregime.

Ce viitor! Dumnezeu va avea un popor care va reflecta chipul lui Isus pe deplin. Solia aceasta se va incheia intr-o nota glorioasa, de triumf. Toate puterile iadului nu vor invinge biserica, care este cladita pe Stanca solida a adevarului. Din incercarea de a sta singur, tradare, persecutie, Dumnezeu va scoate un popor credincios, care va indreptati caracterul Lui inaintea universului.

Ei vor fi cei care au adunat putere din slabiciunea altora. Ei vor fi grupul credincios, care a privit la Hristos mai mult decat la oameni, si nu si-a alterat convingerile, pentru a placea multimii. Acestia sunt credinciosii care nu au parasit vasul care se clatina. Corecte, ca si acul busolei, constiintele lor **nu** s-au plecat la vanturile de compromis sau o doctrina usoara.

Poti sa te vezi, prin credinta, stand cu acea grupa stralucitoare, la Marea de Cristal? Dumnezeu ne asigura ca noi vom face parte din acea ramasita pretioasa.